

סיון

קבלת תורה מאז ועד היום

שכתוב השיעור
ומקורות

כלים לחיים
עם משמעות

בצל

שכתוב השיעור

התמלול שמוגש לפניכם כאן, משכתב את השיעור עצמו, לפי הדיבור של הרב דודי - לא ערוך לשונית כדי שתשמר האוטנטיות של השיעור כפי שהוא ותוכלו לקרוא את הדברים כלשונו.

חלק ראשון

מהותו של חג השבועות

שלום,
המפגש של חודש סיון, איך לא, הוא על **חג מתן תורה**,
חג השבועות.

אנחנו נחלק את המפגש לשלושה חלקים.
בחלק הראשון, נתבונן על מהותו של החג.
מה עניינו של חג השבועות? מה קרה בחג השבועות?
זה בעצם החלק המרכזי והארוך של שיחתנו.
לאור החלק הזה, **בחלק השני** נעסוק בהכנה לחג השבועות:
מה קרה מראש חודש ועד מתן תורה - שהוא נפקא מינא גם לחיים שלנו היום.
בחלק השלישי - נעסוק בתיקון של ליל שבועות.
בחג עצמו. בשמיעת הדיברות וכו'.
אלו הם שלושת החלקים שבהם נעסוק.

אז ניגש לחלק הראשון, מהותו של חג השבועות.

אתם יודעים ששם מבטא מהות, שמו של אדם הוא מהותו.
נתבונן בשמות של חג השבועות, ונראה שיש לו כמה שמות לחג הזה.
בשמות כ"ג הוא נקרא - **חג הקציר** - "וחג הקציר ביכורי מעשיך".
בדברים ט"ז הוא נקרא - **חג השבועות** - "ועשית חג שבועות לה' אלקיך".
במדבר, הוא נקרא - **חג הביכורים** -
"וביום הביכורים בהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבועותיכם".
אני רוצה רק להדגיש, אלו לא הביכורים שאנחנו מעלים
עם הסלים עם הפירות לירושלים, אלה ביכורי שני הלחם - קרבן שני הלחם.
(אפשר גם להתחיל להביא ביכורים משבועות, אבל אלה לא הביכורים שעליהם
התורה מדברת).

ואתם רואים - אין חג מתן תורה.

הכל זה: חג הקציר.
חג השבועות - על שם ספירת השבועות שספרנו.
חג הביכורים - על שם שני הלחם.
איפה מוזכר חג מתן תורה? בגמרא בפסחים.

אמר רבי אלעזר: הכל מודים דבעינן - נמי לכם
נסביר את הגמרא הזאת בהמשך.

בחג השבועות מאי טעמא? יום שניתנה בו תורה.
הגמרא במסכת פסחים קוראת לחג השבועות - חג מתן תורה.
מצאנו במסכת מגילה פרק ג' משנה ה' - שהוא נקרא חג עצרת.
בפסח קוראים בפרשת המועדות של תורת כהנים.
בעצרת שבעה שבועות.

איזה שמות יש לחג?

חג הקציר. חג השבועות.
חג הביכורים. חג מתן תורה.
חג עצרת.

בשמות האלה שיש פה חיבור מדהים בין הטבע, לבין הרוח.

אנחנו מביאים את ביכורי קציר החיטים אל הקב"ה -
חג הקציר, חג הביכורים.
ואחר כך זה - **יום שניתנה בו תורה** - זה משהו רוחני.
כבר שומעים חיבור של רוחניות וגשמיות.
עצרת - זה יום שבו אני נעצר ומחבר דברים.
זה השם האחרון.
השמות כבר רומזים לנו לכיוון.

נעמיק את הכיוון הזה.

מה קרה במעמד הר סיני שלא היה לפני כן?
מה התחדש בעולם, בשבועות, בזמן מתן תורה,
בו' בסיון, שחידש דבר בעולם?

במילים אחרות - מה היה בעולם לפני, ומה קרה אחרי מתן תורה?

נתבונן לאור מדרש מעניין, בשמות רבה י"ב, ג:
"ויאמר ה' אל משה נטה ידך על השמים" - זה היה במכות מצרים.
זהו שכתוב וכל אשר חפץ ה' עשה.
אמר דוד: אף על פי שגזר הקב"ה - השמים שמים לה', והארץ נתן לבני אדם, (דוד
המלך אומר את זה בתהלים קט"ו)
משל למה הדבר דומה?
למלך שגזר ואמר: בני רומי לא ירדו לסוריה, ובני סוריה לא יעלו לרומי.
כלומר: השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם.
אנשי סוריה ואנשי רומי, אסור להם להיכנס אחד בתחומו של השני.

כך, כשברא הקב"ה את העולם, גזר ואמר:
השמים שמים לה'. והארץ נתן לבני אדם.
כשביקש ליתן התורה, ביטל הגזירה הראשונה.
כלומר, הוא גזר בבריאת העולם שהשמים למעלה והארץ למטה.
במתן תורה, הוא ביטל את הגזירה הזאת.
ואמר: התחתונים יעלו לעליונים, והעליונים ירדו לתחתונים.
ואני, מתחיל, אני מראה דוגמא אישית - אומר ה'.
שנאמר: וירד ה' על הר סיני.
ה' קודם כל ירד. ואז מה קרה?
ואל משה אמר: עלה אל ה'.
כלומר, מה אנחנו למדים מהמדרש?
היתה גזרה - שהשמים יהיו למעלה והארץ למטה.
במעמד הר סיני, במתן תורה, התבטלה הגזירה.
מה זה שמים? מה זו ארץ?

מה קורה פה?

אחרי מתן תורה השמים ירדו לארץ והארץ עלתה לשמים?
כפשט ודאי שלא. הכוונה היא כזאת:

שמים - זה עולם רוחני. ארץ - זה עולם גשמי.

בבריאת העולם, היתה גזירה.
ה' ברא את העולם -
שחומר ורוח, גשמיות ורוחניות לא יכולים להתחבר.
הם צורדים אחד את השני.
וגם אתם רואים את זה היום בעולם:
אתה רוצה להיות רוחני? סע למזרח. שם אתה רוחני.
לא יודע מקווה שלא.
מי שפגש את הכהנים שם, כמו שהם קוראים להם -
האנשים המוארים - הם אנשים שאין להם רכוש.
אפילו בגדים. אם בלה הבגד - הם מבקשים ממישהו.
אין להם כלום, כי הם אומרים:
ברגע שיש לי רכוש אני גשמי - ואז אני מאבד את העולם הרוחני שלי.
סע למערב, לאירופה. כולם גשמיים.
הנצרות אומרים לך: תעשה מה שאתה רוצה.
תבוא לכנסיה, אבל תחיה טוב, תהיה גשמי.
אתה רוצה להיות נזיר? תצא מהעולם.

כלומר, בעולם גם הדתות תפסו שאין קשר בין רוח וחומר.

לא יכול להיות קשר.

אתה רוצה להיות **רוחני** - אתה צריך לצאת מהעולם.

אתה רוצה להיות **גשמי** - אתה בפנים.

אין קשר ביניהם.

החידוש של מעמד הר סיני היה,

שהתורה עושה חיבור לא יאומן בין רוחניות לגשמיות.

ועל ידי כך יכולים להתחבר לבורא עולם, שהוא מעל הגשמיות והרוחניות.

זאת טעות, אל תטעו בה.

כולם חושבים שבורא עולם הוא רוחני.

ולכן אין לו גוף אין לו דמות הגוף.

לא.

הוא לא רוחני ולא גשמי.

אחרת, הוא לא יכול היה ליצור את הגשמיות והרוחניות.

הוא מעל הכל.

ברגע שאנחנו מתחילים, מצליחים, על ידי תורה,

לחבר רוחניות וגשמיות,

אנחנו מתחברים למקור הכל. לבורא עולם.

כלומר: זה חידוש עצום בעולם, שאין כדוגמתו, רק אצל ישראל.

נתבונן כיצד חז"ל ממש צעקו את החידוש הזה,

של מתן תורה, מכל הדרשות שלהם, הקשורות למעמד הר סיני.

בגמרא במסכת שבת דף פח ואילך, יש כמה דרשות על מעמד הר סיני,

שמהן נלמד את העיקרון הזה של חיבור רוח וגשם.

אמר רבי שמעון בן לוי: כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה

יצאה נשמתן של ישראל, שנאמר 'נפשי יצאה בדברו'

כלומר: איך שה' דיבר, נפשי יצאה.

כלומר - הם מתו. הנשמה עצמה.

שואלת הגמרא: ומאחר שבדיבור ראשון יצאה נשמתם, הם מתו,

דיבור שני היאך קיבלו?

עם מי הוא דיבר? הרי כולם מתים.

עונה הגמרא: הוריד טל שעתידי להחיות בו את המתים והחיה אותם.

יש מחלוקת במדרש כמה דיברות שמענו מפי הקב"ה - ישירות.

האם את שתי הדיברות הראשונות, או את כל עשרת הדיברות.

האם - שתי דיברות ה' דיבר, נשמתנו פרחה ועזבה את הגוף,

ואז הוא הוריד טל של תחיית המתים והחיה אותנו?
או שהוא עשה את זה עשר פעמים, בכל דיברה.
מה הדבר הזה? מה הרעיון?

נראה לי שזה בדיוק היסוד.

איך שהיה דיבור אלוקי, זו הארה רוחנית גדולה.
יוצאת הנשמה אל הרוחנית הזאת,
ואומרת לגוף: אתה תישאר כאן. אתה לא שייך. זה עכשיו אור רוחני.
אומר הקב"ה: לא. טעות. עד עכשיו זה היה נכון.
אבל עכשיו - לא. אני מתגלה אליכם.
המקור, שהוא מעל החומר והרוח.
אני מוריד טל של תחיית המתים. מקים את הגוף.
אני רוצה שהגוף יעמוד ויקבל את הדברים, בערנות מלאה.
לא כמו אבותינו, שהיו נרדמים, ואז הם היו שומעים את דיבור ה',
אלא בערנות מלאה.

זה החידוש של מתן תורה, שגם הגוף שייך.

ואני רוצה להדגיש, גוף זה לא רק הגוף, הבשר.
זו הנפש הטבעית שלנו. כל הרצונות, כל החשקים.
זה השכל האנושי שלנו.
הגוף כולל רגשות ושכל אנושי טבעי.
גם הוא שייך אל האור.
הנשמה, שהיא רוחנית, מתחברת איתו דרך התורה.
זוהי מגמת התורה.
נראה עוד מדרש.
אמר רבי יהושע בן לוי: בשעה שעלה משה למרום,
זה המדרש הכי מפורסם שיש. כולם מצטטים אותו, כולם לומדים אותו.
זה נכון. זה מדרש חשוב.
אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה:
ריבונו של עולם, מה לילוד אשה בינינו?
ילוד אשה. הוא גשמי, הוא נולד מאשה.
מה הוא עושה כאן, בעולם הרוחני שלנו?
אומר להם הקב"ה: לקבל תורה בא.
אמרו לו: חמודה גנוזה,
שגנוזה לך תשע מאות ושבעים וארבעה דורות קודם שנברא העולם,
ואתה מבקש ליתנה לבשר ודם? מה אנוש כי תזכרנו

מה אתה? אנוש, אדם מהישוב.
ובן אדם כי תפקדנו - שתתחבר אליו.
ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים
כלומר, מה הקשר בין ילוד אשה לבין התורה?
שהיא אור רוחני שקדם לעולם הגשמי,
שקדם לכל בריאת העולם. הוא לא קשור בכלל לבן אדם.
בן אדם לא יכול לקבל אותו, בן אדם גשמי.
אמר לו הקב"ה למשה: החזיר להן תשובה
תענה להם תשובה.
אמר לפניו: ריבונו של עולם, מתירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם
זה מעניין - משה נמצא בעולם רוחני, של מלאכים.
ושמה הם שולטים.
אם הוא לא יכול להתמודד איתם שם - הם ישרפו אותו.
מה אומר לו הקב"ה? אחוז בכסא כבודי וחזור להן תשובה.
מה זה לאחוז בכסא הכבוד?
תעלה מעל העולם הרוחני של המלאכים.
תתחבר אל המקור העליון שהוא מעל רוח וחומר.
שם אפשר לחבר את כל החיבורים. מי שמעל יכול לחבר.
ואז משה מתחבר למקום הזה.
אין כסא ממשי, הוא מתחבר תודעתית אל המקום הזה.
אמר לפניו: רבונו של עולם, תורה שאתה נותן לי, מה כתיב בה?
אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.
אמר להן (למלאכים):
למצרים ירדתם? לפרעה השתעבדתם? תורה למה תהא לכם?
ואז הוא שואל אותו: מה כתוב בה עוד?
לא יהיה אלהים אחרים על פני.
וכי אתם יש לכם אפשרות לעבוד עבודה זרה?
כבד את אביך ואת אמך. וכי יש לכם אב ואם?
לא תרצח וכו' וכו'.
מיד הודו לו המלאכים.
ואמרו: ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ.
ואילו תנה הודך על השמים - כבר לא אמרו.
כלומר, מה הפירוש? מה משה רבנו אומר לו?
התורה היא אור רוחני מאוד גבוה.

היא קדמה לעולם.

אבל - היא **מצווה אותנו ציווים שבתוך העולם.**

בתוך החיים. בתוך הגוף. בתוך החומר.

לא תרצח. לא תנאף. לא תגנוב.

היא מדברת על היצרים שלנו.

על המקומות הכי נמוכים שלנו.

וזה הוורט של התורה.

זו הנקודה של התורה.

חיבור משהו מאוד רוחני עם חומרי.

חיבור נשמה וגוף. זה החיבור של התורה.

המלאכים, אין להם גוף, הם לא שייכים למקום הזה.

יש דרשה בתנחומא יתרו, שתפסה את עיני:

כשיצאו ישראל ממצרים, היו בעלי מומין מעבודת פרך,

שהיו עושים בטיט ובלבנים.

המדרש מתאר שהיתה אבן נופלת מהבנין ושוברת, וקוטעת ידיים ורגליים.

הם יצאו חבולים ופצועים תרתי משמע. פיזית ונפשית.

אמר הקב"ה: אינו דין שאתן תורת לבעלי מומין.

לא שייך לתת את התורה למי שיש לו מום.

מה עשה? רמז למלאכי השרת וירדו וריפאו אותם.

איך אנחנו יודעים שלא היה בהם סומים עיוורים?

שנאמר: וכל העם רואים את הקולות.

ומנין שלא היה בהם חרשים? שנאמר נעשה ונשמע.

ומנין שלא היו בהם גידמים? שאמרו נעשה. יש לנו ידיים.

ומנין שלא היו בהם חיגרים? כתוב ויתיצבו בתחתית ההר.

שאלתי את עצמי, מי יותר רוחני?

אדם בריא או אדם נכה?

אתם יודעים, עיוור, יש לו רוחניות, הוא לא רואה טוב. אין לו יצרים.

ואם אדם דוקא חולה או נכה, הוא הרבה יותר רוחני.

הוא פחות בעולם הזה.

אז למה לא לתת להם תורה?

לא. התורה היא חיבור נשמה וגוף. אור וחומר.

אם הגוף לא בריא ושלים עד הסוף, האור לא יכול להיקלט עד הסוף.

צריך אור ענק וגוף גדול. גוף בריא.

זה החידוש של התורה. לכן הקב"ה דואג לרפא אותם שם.

נביא עוד סיפור מהגמרא:

דרש ההוא גלילי לפני רב חסדא.

מי זה גלילי? יש פרשנים שמצאו חן בעיני כי הייתי פעם שם - חקלאי מהגליל.

נכנס לבית המדרש, והוא אומר לרב חסדא.

אתם מדמיינים? כל החכמים יושבים שם,

ונכנס איזה חקלאי עם מדי עבודה כחולים, ואומר: **יש לי חידוש גדול.**

חשבתי על רעיון גדול במעמד הר סיני.

אומר לו רב חסדא: תגידי.

ברוך רחמנא - ברוך ה',

דיהיב אוריין תליתיאי - שנתן תורה משולשת,

לעם תליתיאי- לעם משולש, על ידי תליתיאי- על ידי שלישי,

ביום תליתיאי- ביום השלישי, בירחא תליתיאי- בחודש השלישי.

אין לנו תשובה מה הם ענו לו.

(אם זה היה זוהר, אז הזוהר הוא יותר ציורי.

היה אומר: ונשקו רב חסדא על ראשו ואמר לו: אשריך.)

אם מסדרי התלמוד, הכניסו את הסיפור של הגלילי הזה לתלמוד,

סימן שיש לו ערך גדול.

מה הוא בא להגיד לנו?

ברוך ה' שנתן תורה משולשת. מה זה? **תורה נביאים וכתובים.**

לעם משולש - **כהנים לויים וישראלים.**

על ידי שלישי - **זה משה רבנו.** שהיה שלישי לבטן. מרים, אהרן ומשה.

ביום השלישי לפרישה מן הנשים.

הם פרשו יומיים, וביום השלישי קיבלו את התורה.

בחודש השלישי - ניסן, אייר, סיון.

הכל משולש.

הפשט, אומר המהר"ל, משולש זה חיבור של שני קצוות.

כהנים נמצאים למעלה בשמים. במקום מאוד רוחני.

ישראלים למטה, לווים מחברים.

משה הוא, מי יכול להתקרב למשה? משה ענק. למעלה.

מרים - איידשע מאמע. למטה עם כל העם.

מי מחבר ביניהם? אהרן.

כלומר: **דבר משולש זה שני קצוות שמתחברים.**

התלמיד חכם, הוא נמצא בבית המדרש.
הוא לא רואה את עולם החומר.
רק מי שעובד בחקלאות, וחי את העולם הזה,
ומביא את אור התורה אל העולם הזה,
אומר יש פה חידוש גדול בתורתנו, על החיבור הזה.

הוא חש את החיבור הזה.

לכן הגמרא הכניסה את זה.
זו זווית חיבור שהרבנים לא יכולים לחוש אותה.
הם יודעים אותה אולי, אבל הם לא מרגישים אותה.

ונסיים את הענין הזה, **במקור מאוד מאוד חזק,**
שמאד ריגש אותי כשלמדתי את זה, מהזוהר הקדוש.

אל הזוהר אני ניגש בדחילו ורחימו.
כי מורי ורבי לימד אותי שלהבין את הזוהר זה כמעט ולא ניתן.
אבל אנחנו ניגע. ניגע טיפה, בשיפולי גלימתו של הזוהר.
כתוב, אומר הזוהר, וענן כבוד על ההר.
מעמד הר סיני, היתה אש וכו', ערפל, וענן כבוד על ההר.
אומר הזוהר: ענן חזק ששקוע במקומו, שלא לוקח.

מה הפירוש?

היה ענן חזק, שלא לוקח, הכוונה - לא מעביר שום דבר דרכו.
לא אור. לא קול. מחסום מדהים.
וקול שופר חזק מאוד.
מתוך הענן החזק, היה יוצא קול השופר.
שנאמר: ויהי כשמעכם את הקול מתוך החושך.
כלומר, מה היה פה?
היה מחסום גדול של ענן, והקול שבר את המחסום הזה, הצליח להתגבר עליו.
קול ה' יצא ואז שמענו אותו. אלו דברי הזוהר.
בא רבי יהודה ואומר, לא רק ענן אחד היה.
היו **שלושה מחסומים**. שלוש חשכים היו.
שכתוב: חושך, ענן וערפל.
ואותו קול יוצא פנימי מכולם.
ואותו הקול הצליח להבקיע את החושך, את הענן והערפל.
מה זה החושך ענן וערפל? למה ה' לא נתן תורה ביום בהיר?
בשקט?
חושך ענן וערפל - אני מסביר, זה העולם הזה,

זה הגשמיות שלו, זה הצדדים השליליים שלו.
כלומר: כשהאור הרוחני רוצה להיפגש עם העולם,
מיד מה הוא רואה? חושך ענן וערפל.
היצרים.

זה כמו, שאני רוצה עכשיו ללמד מישהו,
ואני בא אליו, ופתאום אני רואה אותו חצוף,
מיד נוצר מחסום ביני לבינו.
החושך, ענן וערפל, זה תוצאות של העולם הגשמי,
וכל ההשלכות השליליות שבו.
זה נקרא קליפות, מחסומים, הבעיות שהאור לא יכול להיכנס אליהן.
זה החושך ענן וערפל.

ובא רבי יהודה ואומר: מה קרה במעמד הר סיני?
שברו את העולם הזה, את החושך ענן וערפל.
נשבר, שברנו את הכל, ודיברנו.

ואז שמענו את התורה.

אם תרגישו את זה קצת, שברנו את בני האדם.
זה כמו שבא מולי מישהו, אני רואה את כל הבעיות שלו,
ואז אני אומר: אתה יודע מה?
אני שובר אותך, ונותן לך עכשיו ידיעות חדשות. ממציא אותך מחדש.
ככה רבי יהודה ראה את מעמד הר סיני.
לא אני, רבי יהודה.

אבל בא רבי אבא, ולמדתי ממורי, שרבי אבא הוא הסוד של הזוהר.
רבי אבא אומר: אני רוצה להגיד משהו אחר.
אני לא רוצה להגיד שבירה, אני לא רוצה להגיד שהאדם נשבר.
אמר רבי אבא: כתוב, וכל העם רואים את הקולות.
רואים? שומעים היה צריך להיות.

אלא, שאלה מפורסמת שהרבה ענו עליה,
מה זה וכל העם רואים את הקולות?

התשובה הפשוטה היא,
שהם נכנסו למקום שבו הראיה והשמיעה מתחברים וכו'.
אבל הוא מסביר משהו פשוט פשוט ועמוק עמוק:
רואים - שומעים היה צריך להיות.
אלא כך שנינו:

אותם קולות היו נחקקים באותו חושך ענן וערפל.

ונראים בהם כמו שנראה גוף.
ורואים מה שרואים, ושומעים מה ששומעים, מתוך אותו חושך וערפל וענן.
ומתוך אותו מראה שהיו רואים, אומר הזוהר,
היו מאירים באור עליון
ויודעים מה שלא ידעו דורות אחרונים שבאו אחריהם.
ואחר כך, הזוהר אומר, שהם ראו את כל הגנונים ואת כל הנסתרים,
וכל הדורות עד ביאת משיח.

מה אומר הזוהר? מה אומר רבי אבא?
מדהים. הוא אומר ככה:

מה זה כל העם רואים את הקולות?

בואו נדמיין. יש חושך ענן וערפל.
אנחנו עומדים למטה, בתחתית ההר, רואים חושך ענן וערפל.
ואז אנחנו שומעים קולות. בלתי מזוהים.
התדר של האוזן שלנו לא יכולה לפענח את הקולות האלה.
ואז, כשהקולות האלה מגיעים אל החושך, ענן וערפל, הם מצטיירים עליהם.
בצורה של אותיות, ואז אנחנו רואים את הקולות. כפשט.
רואים: אנכי ה' אלהיך.
אבל לא סתם ראינו: אנכי.
ראינו את כל הסודות, אני לא יודע מה זה, ראינו את כל הסודות. גוועלד.

כלומר מה יש פה?

הלא רק כשהחושך ענן וערפל מפריעים,
וצריך להבקיע אותם ולהסיר אותם,
אלא עליהם נרשמים האורות.
הם הכלים לקבל את אור ה'.

זה בדיוק הביטוי של חיבור נשמה וגוף. חומר ורוח.

אלה שמפריעים - הם לא מפריעים עכשיו.
הם מדברים שמפריעים, הם הופכים להיות מעבידי אור.
פלאי פלאים.

זה החידוש של מעמד הר סיני.
שתמיד אמרנו: לא, יש חושך ענן וערפל, יצרים,
ואי אפשר להתמודד איתם, והם חוסמים אותנו ממפגש עם הרוח.
לא. היצרים הם יצירה.

אם נעבוד איתם נכון, בורא עולם הם יהפכו להיות מגלי האור.

זה החידוש של מעמד הר סיני.

ועוד זוהר אחד, שגם זורק אותנו לענין הזה, ומדגיש לנו את הענין הזה. ואם תאמר: הרי ששינינו שראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל הנביא, יכול כמו אותו יום שעמדו ישראל על הר סיני? כלומר היה מראה, בקריעת ים סוף, ראתה שפחה על הים, מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי במראה הנבואה. **האם זה היה אותו מראה של הר סיני?** שואל הזוהר. לא כך. בשום פנים ואופן. קריעת ים סוף היתה יותר נחותה ממעמד הר סיני.

אומר הזוהר: לא כך, משום שאותו היום שעמדו ישראל על הר סיני, עברה מהם הזוהמא. מה הפירוש? לא היה להם את הרע של היצר הרע. וכל הגופים, הגוף, היו מצוחצחים כצחצוח של מלאכים עליונים. ולכן, הארתם, הם היו רואים ומסתכלים לתוך כבוד ריבונם מה שלא על הים, שלא עברה להם הזוהמא באותו זמן. כלומר, מה אנחנו למדים? הזוהר צועק לנו את היסוד שאמרנו. שמתן תורה, התורה, עניינה חיבור רוחניות וגשמיות. וממילא, חיבור אל מקור הכל. אל הקב"ה.

זה היסוד.

ומסיים הזוהר: ואותו היום היתה שמחה לפני הקב"ה יותר מן היום שנברא העולם, משום שהיום שנברא העולם לא היה בקיום עד שקיבלו ישראל תורה, שנאמר אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת. כלומר - כי העולם לא עמד וחיכה והמתין לחיבור הזה. בלי החיבור הזה אין לעולם קיום. ספר העיקרים מדגיש בצורה מדהימה, מר' יוסף אלבו, בעל העיקרים: כתוב: הנה אנכי בא אליך בעב הענן. בעבור ישמע העם בדברי עמך. ה' אומר למשה: אני בא אליך, איך? בתוך עביות של ענן. **הקול שלי יהיה מוסתר בענן.**

למה? כולם מסבירים - כי אתה לא יכול לקבל את זה בלי ההסתרים. זה הכלי, זו ההסתרה, כדי שאתה תוכל לקבל את האור, ושהעם יוכל לקבל את האור. כך כולם מסבירים.

ר' יוסף אלבו מסביר אחרת:

אמר ה' אליו הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך.
כלומר: אני רוצה לבוא אליך, ולהיגלות לך במדרגה גדולה.
שהיא מדרגת פנים בפנים.

איתך ועם עם ישראל, לפחות בדברות.
אף על פי שאתה ועם ישראל נמצאים בעובי,
עכירות החומר הנקרא עב הענן, ואינך ראוי אליה.
וכל זה אני עושה, בעבור ישמע העם בדברי עמך.
כלומר: מה אומר לנו ר' יוסף אלבו?
הנה אנכי בא אליך - אף על פי שאתה בעביות הענן.
אתה, עם חומר והכל, אני בא אליך.

זה החידוש של מתן תורה.

מי שרוצה יעיין באוצרות הרמח"ל.
הוא מסביר איך כל הקליפות, במילים אחרות כל הרוע של העולם הזה,
התבטל במעמד הר סיני.
וממילא הגוף יכול היה להתחבר אל האור. אל הנשמה.
אם זה היסוד שלנו, נבין את מה שאומרת הגמרא במסכת שבת גם כן:
דרש רבי סימאי, בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע,
באו שישים דיבוא מלאכי השרת לכל אחד ואחד מישראל וקשרו לו שני כתרים,
אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע.
קודם כל, אתם שומעים כתר? כתרים? שמו לנו כתרים.
מה אתה חושב, ששמו לכל אחד כתר? כל אחד הסתובב כמו בגן?
הכוונה - מעלה רוחנית.

וכן, אני מכניס אתכם לאיזה מקום.

האר"י הקדוש אומר, שבשבועות מאיר אור הכתר.

הספירה שמאירה זו ספירת הכתר.
זה משהו פלאי.
יש את זה בשבתות,
(אני לא יכול יותר מדי להיכנס לזה, אבל לא בשבתות במנחה),
אבל לא כמו בשבועות.
שבועות זה המעלה הכי גבוהה של הארת הכתר.
תקבלו את זה.
מה זה הארת הכתר? אני רוצה טיפה לגעת בזה,
ספר טל אורות, של אחד מגדולי המקובלים בדורות האחרונים, כותב ככה:
כי באמת, הענין הזה, שהגוף הגשמי וכל הנפש הגשמית והשכל הגשמי

יתהווה מהרוחניות, ויהיה לו ענין המשתווה עם הרוחניות -
הוא ענין של פלא.
אי אפשר לחבר חומר ורוח. ולא ישוער בשכל ובטבע כלל.
כמו שאנחנו אומרים - ומפליא לעשות.
באשר יצר. אומר הטור: מה זה מפליא לעשות? שקושר גוף ונשמה.
זה פלא.

ומוכרח לומר, שמה שיתהווה מהרוחניות גוף מעובה, גוף גשמי,
זה בכוחו הפלאי ונוצר בכח הכתר הנעלם.
שכל הבחינות שם בכח אחד,
ולא נראה שום בחינת חילוק מחילוקי האורות והכלים.
אני נכנסתי אתכם לאיזה מקום, אבל זה חשוב שתדעו אותו.
אם מאירות ספירות חכמה, בינה, זה אורות אלוקיים.
הם רוחניים. הם לא יכולים להתחבר לגוף.
אבל הכתר - זה מקוד הכל. הוא מעל הכל.
הוא יכול לקחת את כל האורות, חכמה, בינה, ולחבר אותם עם הגוף.
כי הוא יצר גם את האורות וגם את הגוף.
לכן מאיר הכתר.

איזו הארה עצומה יש בחג השבועות. איזה דבר מדהים קרה אז.
בואו ניכנס לזה. **זה מאיר כל שנה. אלינו.**

שנעשה את החיבור מחדש.
פלאי פלאים.

זה בא לידי ביטוי גם, בקרבן שתי הלחם בשבועות.
אנחנו מביאים שני לחם.

אומר הזוהר - שניים - **נשמה וגוף.**

לחם - חמץ, עם כל היצרים.

הזוהר אומר ששני הלחם הם כנגד **שני הלוחות.**

שני הלוחות? זה רוחניות! שתי הלחם זה לחם גשמי?

כן! זה החיבור בין רוחניות לגשמיות, שבא לידי ביטוי בשתי הלחם.

לפני שאני אגיד את הנפקא מינות למעשה,

נביא עוד אמרה שאמר המגיד לבית יוסף.

אתם יודעים, לבית יוסף היה מגיד.

אמנם הבית יוסף לא היה בחבורה של האר"י,

אומרים שכל פעם שהוא למד איתם, וכל פעם שהאר"י היה מתחיל לדבר,

הבית יוסף היה נרדם.
ומהרח"ו אמר לאר"י: תגיד לו שלא יבוא יותר.
הוא אמר: לא, הוא צריך להישאר כאן. גם אם הוא ישן.
הבית יוסף זאת ההלכה. והאר"י זה הקבלה.
וזה הבסיס שלנו.
הרצפה שלנו זה הבית יוסף. התקרה זה האר"י.
בחדר הזה תעשה מה שאתה רוצה.
יצאת מהחדר הזה, אתה לא בסדר.
לכן הבית יוסף חשוב שיהיה. הוא ההלכה.
אם אנחנו נהיה עכשיו בשמי שמים עם האר"י,
והבית יוסף לא יהיה - מי יודע איפה נהיה.
לכן, אמנם הבית יוסף היה בעניין ההלכה, אבל לקבלה היה לו מגיד.
ויש לזה תיאורים.
בספר מגיד מישרים, הוא כותב את התאריך, אור ליום השבת י"ז בשבט,
מגיע המגיד ומדבר איתו בעניין נעשה ונשמע.
ה' עמך וכו', הוא מדבר איתו בארמית, ונתרגם לעברית.
מה זה נעשה? הרי עוד לא קיבלתם את התורה.
זה היה לפי דברי חז"ל במדרש, המילים נעשה ונשמע היו לפני מתן תורה.
אז מה - נעשה? עוד לא שמענו כלום.
יש לדייק ולשאול: **איך יכולים לעשות לפני ששומעים את הציווי על העשיה.**
קודם כל תגיד לנו, אחרי זה נגיד נעשה.
ועוד יש לשאול: מדוע עם ישראל נוקט לשון עבר,
ואפשר לתרץ בפשטות שהם אמרו בלשון עבר,
דיבר ה' ודיבר ה' נעשה - על שבת ודינים שציוו עליהם במרה לפני מתן תורה.
היו כמה ציוויים לפני מתן תורה.
כשהגיעו למרה ציוו אותם על השבת, על הדינים.
אז על זה הם אמרו נעשה. זה נכון.
ונשמע - את שאר התורה שאתה הולך להגיד לנו עכשיו,
ואחר כך נעשה אותה. זה פשט נכון.
אבל סוד הענין, אומר לו המגיד:
ישראל שבאותו דור,
שורש נשמותיהם היה גבוה מאוד מצד היובל.
אורות גדולים. קיצוד שורשם היה מאוד גבוה.
ושם הוא מקום גילוי שורשה של תורה.

ומתגלה שהתורה ונשמות ישראל שורש אחד להם.
וזהו שמלמדנו מרן,

שהנשמות שמעו את התורה והיא מושרשת בהם.

וזהו שאמרו: כל אשר דבר ה' - לנשמות -
לפני שבאנו לעולם הזה, נעשה.

ועתה, גם בעולם הזה, נשמע את התורה כדי להמשיכה אל הגוף שלנו.
כלומר - מה הוא אומר? מה זה - כל אשר דבר ה' נעשה?

הנשמה שלנו בעולם העליון, היא מחוברת לתורה.

היא יודעת את התורה.

ונעשה את מה שהנשמה שלנו שמעה.

אבל, אנחנו רוצים גם לשמוע פה, בעולם הזה, בגוף.

כך הוא הסביר לו את המילים נעשה ונשמע.

ולכן, תן לנו עכשיו את התורה,

כדי שאנחנו כאן נוכל לעשות את החיבורים עם הגוף שלנו.

הוא מביא את הדוגמא, שכל ילד שנולד,

הרי הוא למד את כל התורה כולה. מי מלמד אותו?

הנשמה שלו יודעת את כל התורה כולה.

ואז הוא יוצא לעולם, כדי ללמוד את זה פה.

כדי להכניס את התורה שהוא ספג בנשמתו, להכניס אותה פה.

לחיינו כאן, לגופו, לנפשו השכלית, לנפש הטבעית, לעולם הזה.

כך הוא מסביר את נעשה ונשמע, וזה בעצם החיבור של מתן תורה.

ומאי נפקא מינא? מה זה אומר לנו?

שאם אנחנו מקבלים תורה,

ואנחנו מחברים בתוכנו את הרוחניות והגשמיות -

ממילא האלוקות מתחברת לכל העולם.

אנחנו בעצם - המחבר.

תדמינו: יש עולם גשמי ענקי, של בעלי חיים, אנשים וכו',

יש עם ישראל.

שמצד אחד, יש לו גוף.

הוא מחובר בנפש טבעית, בנפש שכלית,

והוא מחובר לכל האנושות ולכל העולם.

ומצד שני - יש לו נשמה -

כוח רוחני, הוא מחובר לאורות רוחניים גבוהים.

ואם עם ישראל מחבר את הגוף שלו עם הנשמה ועם הקב"ה, אז הוא מחבר את כל העולם אל ה'.

לכן, כל העולם, קיומו תלוי בקבלת תורה.

אם אנחנו לא נקבל תורה, ואנחנו לא נעשה את החיבור, אז ה' לא מתחבר עם העולם כביכול. ואז אין לעולם קיום.

אין מי שיחבר את בורא עולם עם העולם.

ה' יצר את התורה ואת עם ישראל,

כדי שאנחנו נעשה את החיבור המדהים הזה.

ולכן, אומר ריש לקיש בגמרא במסכת שבת:

תנאי התנה הקב"ה עם ישראל,

אם לא יקבלו את התורה - אני מחזיר את העולם לתוהו ובוהו.

כלומר, אם אתם לא מקבלים את התורה,

אז אין חיבור לעולם עם ה'.

לכן, בהתחלת מתן תורה, ממש לפני שקיבלנו את התורה,

כל העולם, לפי שמות רבה, עמד בדומיה.

ציפור לא צייץ עוף לא פרח. שור לא געה.

אופנים לא עפו. העולמות העליונים. שרפים לא אמרו קדוש.

הים לא הזדעזע. בריות לא דיברו.

כל העולם שותק.

נכנס לדממה ואומר: רגע,

אין לי קיום אם עם ישראל לא מקבל את התורה.

נכנס לאיזה קומה כזאת.

אמרתם נעשה ונשמע - מתחיל הדיבור האלוקי, יש לנו חיים.

יש לנו קשר.

זה דבר מדהים, הענין הזה.

הביטוי של זה, הבולט בהלכה, זה בגמרא במסכת פסחים, דף סח,

שם הגמרא דנה: האם בחג,

אדם צריך להקדיש את החג אל ה' בלימוד תורה? או אל הגוף, לאכול.

רבי אליעזר אומר בבבוייתא:

אין לו לאדם ביום טוב אלא או אוכל ושותה או יושב ושונה.

שיחליט מה שהוא רוצה.

יכול ללמוד כל היום לצום, או, לאכול כל היום.

יש על זה הרבה דיון במפרשים, מה הכוונה.
רבי יהושע אומר: לא, חלקהו, חציו לאכילה ושתייה, וחציו לבית המדרש.
ביום טוב רגיל, הוא לא אומר רק בשבועות, תחלק חציו בחציו.
תעשה לך שעות ביום שאתה הולך לבית המדרש,
ושעות ביום שאתה אוכל ושותה.
כל אחד מביא פסוק.
אחד אומר: עצרת לה' אלקיך. זה לה'.
ואחד אומר: עצרת תהיה לכם.
רבי אליעזר סבר - או כולו לה' או כולו לכם. תעשה ותחליט מה שאתה רוצה. ורבי
יהושע אמר - תחלק.
עכשיו, תקשיבו טוב למשפט הזה:
אמר רבי אלעזר: הכל מודים בעצרת - בחג השבועות, דבעינן נמי לכם.
אין דבר כזה שיהיה כולו לה'.
אתה חייב לעשות חלק לה' וחלק לך. למה?
מאי טעמא? יום שניתנה בו תורה.
מי שהיה אומר: יום שניתנה בו תורה - זה כולו לה'.
לך לבית המדרש, תלמד תורה.
אתה לא צריך לאכול. בכלל אל תאכל אפילו.
אבל לפי מה שהסברנו עד עכשיו זה נפלא.

יום שניתנה בו תורה - מה החידוש של מתן תורה?

זה חיבור של אור וחומר, של נשמה וגוף, חיבור ככה - אל ה'.
לכן, דווקא ביום הזה, גם תלמד תורה וגם תאכל.
גם תהיה עם הרוחניות, גם תהיה עם הגוף,
כי זה מתחבר אחד עם השני. זה סוד החיבור.
אם תעשה רק דבר אחד - הפסדת את היום הזה.
אתם רואים שההלכה, ביום הזה, כולם מסכימים שזה - לכם,
נעוצה בסוד הזה של שבועות.
כל שנה ושנה בשבועות, כשאנחנו מגיעים לו' בסיון,
לפי הקבלה, מאיר אותו האור שהוסבר.
לפנות בוקר, בו' בסיון, כשאתם נכנסים לתפילת הנץ,
לשמעו בקריאת התורה - אנכי ה' אלהיך,
זה קול אלוקי שהיה אז, **והוא מאיר עכשיו.**
ממש עכשיו.

ומה הוא עושה לנו?

הוא נותן לנו את האפשרות לחדש את החיבור שבתוכנו.

בין הנפש הטבעית, היצרים, הנפש השכלית, כל הצד האנושי שבנו, לבין הנשמה שלנו, דרך תורה. הוא עוזר לנו לבנות קומה חדשה של תורה, של רוחניות, לשנה הזאת. אנחנו חייבים לנצל את זה. אם לא ננצל את זה.. ממש פשע.

חייבים להתכונן נכון לדבר הזה, לחג השבועות,

וגם בתוך החג, לעשות דברים שאכן הם יעזרו לנו לקלוט את האור הזה. לחיות אותו, ושהוא ישפיע עלינו.

בשולי הדברים. אתמול בלילה, סעדתי את אבי ופתחתי ליקוטי מוהר"ן. אני לא כל כך עדין, לצערי הרב, לא מונח בכתבי רבי נחמן, חב"ד זכיתי ללמוד, אבל ברסלב לא. ופתחתי נכה, ונפתחה לי תורה, פלאי פלאים, תורה ל"ד. אני רוצה להביא אותה לסיום השלב הזה: כי קודם מתן תורה, היתה הממשלה ביד ה' יתברך.

ה' מנהל את העולם.

אחרי מתן תורה - ה' נתן את הממשלה ליד כל אחד מישראל לפי בחינתו.

שמעתם? אתם יודעים מה זה אומר? שאתה במתן תורה מקבל כוח - להתחבר דרך התורה אל הנשמה שלך, ולעשות דברים מדהימים בעולם. לשנות עולם. לשנות פה בחומר את הכל. כי אותיות התורה הן התלבשות רצונו של ה' יתברך. כי רצונו שהמצוות יהיו כך. ה' נותן לנו מצוות וזה רצונו. למשל, התפילין הן דווקא שחורות. צריך להניח אותן דווקא במקום מסוים. כל מצוה שאני עושה, זה רצונו. יש לי את האפשרות. אם אני מתחבר לרצונו - אני פועל דברים מדהימים בעולם. והוא אומר:

וזהו שדרשו רבותינו ז"ל, רבות עשית אתה ה' אלוהי, קודם מתן תורה. אתה עשית הרבה. פלאי פלאים. בראת עולם. לאחר מתן תורה - המשך הפסוק, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו. אנחנו עושים אותם. היינו שהכל בידנו. וזהו - אנכי ה' אלהיך המעלך מארץ מצרים

היינו, קודם מתן תורה היה הכל - אנוכי. אני.
ואחרי מתן תורה - הרחב פיך ואמלאהו. אתה יכול לעשות הכל.
רבי נחמן מסתמך על ירושלמי בראש השנה:
אמר רבי סימון: כתיב: רבות עשית אתה ה' אלהי
נפלאותיך ומחשבותיך אלינו
לשעבר לפני מתן תורה - רבות עשית.
מכאן ואילך - נפלאותיך ומחשבותיך אלינו.
ועכשיו הוא מביא כמה משלים:
אמר רבי לוי: משל למלך שהיה לו אורלוגין (שעון),
והוא ניהל את הזמן.

כיון שעמד בנו, בנו גדל, מסרה לו.

אנחנו מנהלים את הזמן בעולם.

אמר רבי יוסי ברבי חנינא: מעשה במלך שהייתה לו שומרה.
(כנראה זה איזה מקום עם אפשרות להגן, הגנות).

כיון שעמד בנו מסרה לו.

היינו מחזיקים את הגנת העולם.

אמר רבי אבא אמר רבי אחא: למלך שהיתה לו טבעת.
והוא קבע את הכל עם הטבעת שלו.

כיון שעמד בנו מסרה לו.

אנחנו קובעים את הכל, אנחנו מחתימים את העולם.

אמר רבי חייא בר אבא משל לנגר שהיה לו כלי הנגרות.
מוסר לבנו.

יש לנו את הכלים לבנות את העולם.

אמר רבי יצחק: משל למלך שהיו לו אוצרות.

כיון שעמד בנו מסרם לו.

רבנן אמרי: לרופא שהיה לו נרתיק של רפואות.

כיון שעמד בנו מסרה לו.

כלומר: מה זה לקבל תורה?

זה לקבל, לחבר את הנשמה והגוף.

להתחבר על ידי כך לרצון ה',

ולפעול פה דברים מדהימים בעולם. שינויים בעולם.

זה הכח שאנחנו מקבלים בו' בסיון. כל אחד ואחד מאיתנו.

איך מתכוננים לזה? איך חווים את האור הזה?

נדבר בחלקים הבאים.

חלק שני

הכנה למתן תורה אז והיום:

הגענו לחלק השני.

איך מתכוננים ליום הגדול הזה?

יום קבלת תורה, ו' בסיון, חג השבועות.

איך מתכוננים?

רואים מה קרה לעם ישראל.

מה שקרה לעם ישראל במדבר, **ההכנות שהם עשו,**

הן ההכנות שגם אנחנו צריכים לעשות,

זה אותו אור שמאיר.

אז בואו נתבונן בפסוקים.

כתוב בפרשת יתרו, בפרק י"ט פסוק א' ואילך:

"בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני.

ויסעו מרפידים ויבואו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר".

קודם כל הגיעו למדבר, אז כבר אתה שומע, תורה ניתנה במדבר.

לאן הגיעו? **להר סיני.**

וחנו שם כנגד ההר.

חז"ל אומרים: ויחן שם ישראל - בלשון יחיד, כאיש אחד בלב אחד.

כלומר - באחדות עצומה.

ואז, משה עולה אל האלהים.

ויקרא אליו ה', ואומר לו כל מיני דברים, אנחנו נגע בכל הדברים האלה.

הגמרא במסכת שבת סידרה לנו:

לפעמים, אתם יודעים, שהתורה כותבת דברים מאוחר יותר, אבל הם היו לפני..

אין מוקדם ומאוחר בתורה.

הגמרא במסכת שבת סידרה לנו את כל האירועים, אז אנחנו נלך עם הגמרא.

אבל קודם כל- הגענו להר סיני.

ידוע לכולם, אני רק רוצה להגיד את זה,

ראש חודש סיון, זה היום הראשון, אנחנו מגיעים להר סיני,

וגם אנחנו היום מגיעים להר סיני.

מה רואים?

הר - מצד אחד, מצד שני זה ההר הכי נמוך.
וידוע מה שדרשו חז"ל, שזה בא ללמד אותנו את ערך הענווה.
שהקב"ה בחר דווקא על הר סיני.

קודם כל נכנס לענווה.

הכי פשוט שיש.

לא מתגאה על אנשים, לא מחזיק מעצמי.
נותן מקום לאנשים.

זה בפשט, זה הכי בנאלי שיש.

דבר שני, אני נכנס לאוירה מדברית.

הרי התורה ניתנה במדבר.

אנחנו צריכים לצאת לימים האלה למדבר יהודה.

אבל לא יכולים לעזוב את העבודה, אז ננסה לחוות את האוירה המדברית.

חז"ל אומרים במכילתא דרבי ישמעאל:

"ויחננו במדבר - למה ניתנה תורה במדבר?"

מביאים מדרש מדהים.

"נתנה תורה דימוס פרהסיא במקום הפקר."

כלומר, ניתנה התורה דוקא במקום מופקר.

המדבר זה מקום שמופקר לכולם, זה לא שייך לאף אחד. כל אחד יכול לעבוד.

"שאלו ניתנה בארץ ישראל, היו אומרים - לאומות העולם - אין להם חלק בה.

לפיכך, ניתנה במדבר, במקום שהוא פרהסיא, במקום הפקר,

וכל הרוצה לקבל יבוא ויקבל."

אז היא ניתנה במדבר, לתת את האפשרות לכולם לקבל.

הם לא רצו, ואנחנו כן הסכמנו.

אז זו הסיבה, מדוע דוקא במדבר.

אני חושב גם לדייק במדרש הזה.

לא רק שהיא ניתנה במדבר, כדי לתת לכולם אפשרות לקבל,

ובסוף רק אנחנו קיבלנו.

אלא באמת באמת, **דרכינו התורה תגיע לכל העולם.**

התורה היא עולמית.

נכון, היא תורת "בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו",

אבל היעד הוא - שנביא את אור ה' לכל העולם,

לפי הכוחות שלהם. לפי היכולות שלהם.

בני נח וכו'.

אבל היעד של התורה - זה לכל העולם.

”דבר אחר, למה ניתנה תורה במדבר? שלא להטיל מחלוקת בין השבטים”.
תאר לך שזה היה בארץ.

זה היה אומר:

לא, תנו את התורה אצלי! תנו את התורה אצלי! אצלי ניתנה תורה!
אני חשוב מכם.

לא לא לא. התורה ניתנה במקום הזה ששייך לכולם. לכל אחד.
התורה שייכת לכל יהודי ויהודי. אין אחד שהתורה שייכת לו פחות.
אור ה' מתגלה דרך כולנו. לכל אחד יש את הפן שלו, לגילוי אור ה'.
מה שאתם חושבים על המדבר,
אתם יכולים להגיד לי:

רגע רגע רגע, אני מכבד את כולם.

הא, אתה יש לך כן וכך.. אתה לומד ככה.. זה נפלא.

אני לא מתאים ללמוד משהו אחר.

אתה עסוק בקיום המצוות האלה במיוחד, נפלא.

אני עסוק בקיום המצוות האלה.

כל אחד יש לו את האיזון שלו.

עוד סיבה:

אמר הקב"ה: אם אני מביא עכשיו את ישראל לארץ,

ונותן להם את התורה בארץ,

מיד מחזיקים אדם בשדהו ואדם בכרמו -

יקבלו מעמד הר סיני ירוצו כל אחד לעסקים שלו.

והם בטלים מן התורה, התורה לא תיספג בהם.

אני צריך להוציא אותם.

הם מיד יחזרו לחיים ולא יהיה זמן כזה לעיכול התורה.

לכן: "אלא אקיפם במדבר 40 שנה שיהיו אוכלים מן ושותים מי באר והתורה נבללת בגופם".

אם אני נכנס לאוירה מדברית עכשיו,

אני צריך לחשוב: רגע רגע רגע..

עזוב אותך, אל תתן לעולם הזה לכבוש אותך בימים האלה.

שישה ימים. שבוע אחד, לא נורא.

תנסה לראות - יותר. תיתן מקום לחיים הרוחניים שלך בימים האלה.

יותר תלמד. יותר תחשוב.

מה ה' רוצה ממך?

תהיה יותר במקום הזה.

והדבר האחרון נמצא במדבר רבה:

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני - כל מי שאינו עושה עצמו כמדבר הפקד, אינו יכול לקנות את החכמה והתורה".

תעשה את עצמך הפקד, הכוונה - בטל, בימים האלה.

תגיד: אני לא יודע. אני פתוח לשמיעה חדשה.
זה לא קל.

יש לי חבר, שנקרא **ישראל חברוני, הוא איש מדבר.**

הוא מטייל במדבריות, בלי נעליים. בלי מפה.

הוא ממש חי את המדבר.

לעשות איתו מסע במדבר - הוא עושה מסע רוחני, אין דבר כזה.
משהו מדהים.

יש לו חוברת שירים, שירי מדבר.

אני אקרא לכם שיר אחד או שניים:

"אחת למאה שנה, אני הולך אל המדבר.

חופר בור גדול.

וקובר בו אלף זרועות,

אלף פיות,

אלף זוגות עיניים

ועוד אלפי איברים שגידלתי על פני גופי

בארצות השפע הגדול".

אנחנו בשפע גידלנו אלף זרועות, הכוונה היא לא אנחנו.

איבדנו את העצמיות שלנו.

אנחנו עושים דברים שאנשים מצפים מאיתנו.

העולם גלגל אותך,

פתאום אתה מוצא את עצמך עושה דברים שבכלל לא רצית.

אלף זרועות, כך הוא אומר.

כך אני עושה אחת למאה שנה.

יוצא למדבר.

קורע מעלי את המיותר, במדבר אין לך כלום.

חם לך. אתה מתקלף מהכל.

וחוזר אל מקומי הרגיל.

התקלפתי.

העזתי.

תראו איזה דבר מדהים זה, אני מוזר לאחי.

כולם מסתכלים עלי,
ששכחו צורת אדם, ולו מספר איברים כמספר איברי תינוק.
פתאום בא המוזר הזה, הרוחני הזה,
יש לי עצמיות, מה הדבר הזה?
תעשה כמו כולם. אתה לא רוצה להרוויח כסף?
מכיוון שמוזר אני לאחי, הרי אני נעשה מוזר לעצמי.
זו השפעה חברתית.
ומתחיל לגדל שוב פעם
יד על יד, עין על עין, ראש על ראש
עד אשר אכרע תחת המסע.
אני מרגיש שאני כבר לא יכול יותר.
זה לא אני.
אלך אל המדבר אחפור בור גדול. אקבור בו, וחוזר חלילה.
המלחמה הזאת אין לה סוף, והצעקה הזאת אין לה סוף.
והתפילה הזאת תעלה עד אין סוף."

לצאת אל המדבר, זה להתפשט מכל השפעות שליליות.
או לאו דווקא שליליות, השפעות שלא מתאימות לי.
זה בימים האלה.

תסתכל על עצמך, מי אתה? מה אתה רוצה?

תהיה קצת בטבע, תצא קצת מהחברה, מהשפעותיה.
יש לו עוד שיר אחד שאיתו אני אסיים את הענין הזה:

"לצאת אל המדבר

זה לוותר על ארבע פינות של ביטחון
אתה לא יודע מה יהיה לך במדבר
להתמסר אל הרוח הגדולה
להינשא אל הר האלהים חורבה
לשוב מן המדבר, זה לשוב ממרחב אין קץ
לד' אמות של הלכה
לצמצם את הרוח הגדולה
למשפט, מילה, אות זעירה, חובקת נצח
ולצאת ולשוב
ולצאת ולשוב
ולהזרים דקדוקי הלכה ברוח גדולה

ורוח גדולה בדקדוקי הלכה
ולצאת ולשוב ושוב ושוב
ושוב לצאת ושוב לשוב
ולהיעצר יום אחד
הלכה בשמאלך, רוח גדולה בימינך
ובמחיתא כף אחת
להאיר את כל העולמים”

כלומר, **לצאת למדבר - זה להתחבר לרוח הגדולה.**
ואחר כך, קח את הרוח הגדולה הזאת, ותכניס אותה לתוך החיים שלך.

אתה לא תהיה במדבר.
אז אנחנו נכנסים לאוירה כזאת, שיוצאים.
אנחנו הולכים לצאת קצת מהחיים שלנו.
למקום אחר, למקום גדול יותר.
להתחבר לאור גדול.
תארו לכם, איך תדמיינו את זה?
תארו לכם שאתם באמת באמת באמת, חלום כזה שיש לי.
היתי אומר לכם:
חבר'ה, ערב שבועות, יומיים לפני שבועות, אנחנו יוצאים למדבר.
אתם לא מביאים כלום.
אתם מביאים אוכל מינימלי, מים, לחם,
אנחנו יוצאים להתמסר לה'.
תחשבו על זה.
תחשבו, מה אתם משאירים מאחורה.
מה אני לא לוקח.
מה היית רוצה מאוד לקחת? מה אתה לא לוקח.
אין דבר כזה מצלמה. אתה לא מנציח כלום.

אתה כלום.

אתה מתמסר לה'.

עזוב אותך מצלמה, מה זה מצלמה.
אני הייתי רוצה קצת מתוקים...
לא. שום דבר.
מה שצריך לקיום שלך.

היתי רוצה לקחת ספר, אתה רוצה לקחת ספר - אתה בורח, אתה הולך לשקוע בספר.

לא לא לא, אתה הולך להתמסר.

תחשבו, את כל מה שאתם היתם משאירים בחוץ, שימו אותם בחוץ רגע. ביום יום תנסו להרגיש את ההתמסרות הזאת. ואחרי שאנחנו במדבר, אז בואו נתבונן. אמרנו, ככה נכנסים לענווה ולאווירה מדברית. אז בואו נראה מה קרה.

בראש חודש סיון הגיעו, כמו שתיארתי לכם, אל המדבר. אומרת הגמרא במסכת שבת, לא אמר להם ולא כלום. ביום הראשון, הוא לא אומר להם כלום.

אומר הרב קוק בספרו עין אי"ה על מסכת שבת:

מנוחת הגוף.

כך?

הקדושה העליונה, החיים השלמים שאנחנו עומדים לקבל עוד מעט, במעמד הר סיני בכל מילואם, אם יש עייפות או עצבות היא מפריעה. עכשיו הגוף הולך להתחבר לתורה. זה לא רק הנשמה. אז הוא חייב לרדת מהסטריסים. אם כואב לך הראש, אתה לא יכול ללמוד. אני אגיד לך עכשיו, בוא, מעמד הר סיני, בוא תקבל. תגיד לי: יש לך אקמול? דחוף דחוף, אני לא יכול לדבר איתך בכלל.

תטפלו בגוף.

עכשיו, מה שאני אומר לכם, **אתם מתחילים מראש חודש, זה לכל הזמן, עד מתן תורה. כל פעם מוסיפים משהו.**

מתחילים מראש חודש **הרפיית הגוף.**

עושים הרפיות, נותנים לגוף לנוח. קצת.

זה לא עצלות, אבל זה הרפיה.

אוכלים כמו שצריך.

מפנקים אותנו קצת, אומרים לו: **אתה יודע? אתה עומד לקבל תורה.**

פלאי פלאים.

מרפים את הגוף.

זה ביום הראשון.

ביום השני, אומרת הגמרא, ה' אמר לנו את המשפטים האלה:

"אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים..

ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי".

מעומק התחתיות של מצרים,

כמו הנשרים ששמים את הילדים שלהם,

אומר רש"י,

למעלה - שלא יפגעו - ככה ה' הביא אותנו אליו.

"ועתה, אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי",

כלומר תסכימו לקבל את התורה,

והסכמנו כמובן,

"והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ,

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש.

אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל".

אומרת הגמרא: את כל זה הוא אמר להם ביום השני.

ביום השני אתם יושבים,

ואתם שומעים את ה' אומר לכם: אתם יודעים שאתם סגולה שלי?

סגולה שלך.

אתם יודעים שאתם ממלכת כהנים וגוי קדוש?

זה היעד.

ומה אנחנו עושים ביום הזה וממשיכים לחשוב?

מה זה סגולה?

מה זה ממלכת כהנים וגוי קדוש?

אז רש"י מסביר: מה זה סגולה? אוצר חביב.

כמו סגולת מלכים.

שהמלכים גונזים אותם.

כך אתם לי סגולה משאר האומות.

כלומר, אני מחבב אתכם מכל האומות.

סגולה, זה - אתם שלי - אהובים במיוחד.

מסביר אחד מגדולי החסידות:

סגולה - ישראל הם פנימיות של כל העולמות.

לא רק שבעולם הזה הם המרכז והלב,

אלא גם של כל העולמות העליונים.
ומה שרש"י מתכוון סגולה - אוצר פנימי -
אתם יודעים שאוצר זה דבר טמון,
אתם הסגולה, אתם השורש שדרכו אני נותן שפע לכל העולמות.
לכל המערכת.

**אתם יודעים? אתם הסגולה שלי.
בלי זה אין לעולמות שפע.**

פלאי פלאים.

הרב קוק מסביר:
סגולה, דעו לכם, שזה שה' בחר בנו,
וזה מאוד חזק,
מאוד חשוב לחדד את הדברים האלה ביום הזה, עד מתן תורה.
יש לכל יהודי שני צדדים:
יש לו צד סגולי.

אנחנו שייכים לה'. הוא בחר בנו.

לא משנה מה נעשה, מה לא נעשה.

"והיתם לי סגולה" - אתם שלי.

יש את הצד הבחירי - איך בחרת, מה עשית עם זה.

האם גילית את הסגולה הזאת בחיך, או לא.

ביום הזה, בימים האלה, נסתובב עם הסגולה הזאת.

כל יהודי הוא סגולה. פלאי פלאים.

כל יהודי מתגלה בו הבחירה האלוקית, יש בו צד סגולי.

וחוץ מזה, **אנחנו ממלכת כהנים וגוי קדוש.**

יש לכם בחוברת מקורות כמה פירושים ואני אקרא לכם אחד או שניים

מה זה ממלכת כהנים?

הרי כולנו כהנים? לא.

יש כהנים ויש ישראלים.

מה זה "ואתם כולכם תהיו לי ממלכת כהנים"?

כמו שהכהנים בתוך עם ישראל הם יוצאי דופן,

הם נבדלים לקדושה, כך אתם ביחס לעולם.

עם ישראל הם כמו כהנים, ביחס לעולם כולו.

אז אתם תהיו לי ממלכת כהנים.

פרושים מענייני העולם הזה להיבדל,

לעמוד לפני ה' לשרתו ולעבדו, כך כותב הרמב"ם בסוף הלכות שמיטה.

הרב קוק אומר:
"ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" - מורים ומדריכים עליונים לעולם כולו.
מה עושה הכהן?
הוא מקריב את הקרבנות עבורנו, הוא מלמד אותנו תורה,
"כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא".
ככה אנחנו מחברים את כל העולם.
אנחנו הכהנים, אנחנו נביא את הקרבנות של העולם אל ה'.
אנחנו נלמד אותו תורה והוראה ודרכי הנהגה.
אנחנו נהיה מורים עליונים, כהנים.
ממלכת כהנים, ממלכה שכולם כהנים.
פלאי פלאים, תמיד יש רק יוצאי דופן, מיוחדים.
לא לא. כל יהודי.

כל יהודי יוכל להיות בבחינת כהן לעולם.

ומה זה גוי קדוש?

לא רק שאנחנו נוכל להורות לעולם דברים כממלכת כהנים,
גם אנחנו בתוכנו נהיה קדושים.
אתה יכול ללמד הרבה דברים. שאתה אולי מאמין בהם,
אבל אתה לא חי אותם.
לא אנחנו נהיה גוי קדוש, גויה קדושה.
הקדושה תהיה בתוכנו.
זה לא סתם שאנחנו מפיצים אותה בתור כהנים.

אנחנו חיים את זה.

כך מסביר הרב קוק:
קדושים בחייהם החיצוניים והפנימיים היחידים והלאומים.
והעמק דבר, הנצי"ב אומר:
אתם תהיו לי ממלכת כהנים - זה הנהגה של בין אדם לחברו.
כי הוא ראה את הכהנים כאנשי חסד.
וגוי קדוש - זה בבין אדם למקום.
הוא מסביר:
אתם תהיו לי ממלכת כהנים - מונהגים מעל מונהגים בדרך הטבע,
וגוי קדוש - מעל הטבע.

אז אתם רואים מה אנחנו עושים ביום הזה, ביום השני.

אנחנו לומדים מהי סגולה.

חומש שמות פרק י"ט פסוק ד'.
מסתכלים בכל הפרשנים - אני סגולה.
אנחנו סגולה של הקב"ה.
אנחנו ממלכת כהנים וגוי קדוש.

ומתבוננים על עצמכם.

איפה אני מרגיש את הצד הסגולי שבי?

איפה אני יכול להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש?

איפה עם ישראל הוא כזה היום?

היום רבותי, אתם יודעים כמה אנשים באים לראות אותנו פה?
לראות מה אנחנו עושים?
מדהים, יש איזה מקום כזה.
איך היינו רוצים שזה יהיה.
אנחנו חווים את הדבר הזה.
מסתכלים על עצמנו. האם אני חי את ממלכת כהנים וגוי קדוש?
מסתכלים על עצמנו ועל עם ישראל.

ואז מגיע היום השלישי.

מה ה' אומר לנו ביום השלישי?

מצוות הגבלה.

"והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו כל הנוגע בהר מות יומת".

אל תעלו אל ההר. דיר באלק.

זה היה ביום השלישי.

אומר הרב קוק, יש פה דבר מדהים.

אתם מדמיינים את עם ישראל, ה' אומר לו אתם סגולה שלי, אתם איתי.

סגולה - יש הרבה שלומדים: אתם אשתי.

קשורים אלי כל כך.

קשר עמוק שאי אפשר לתאר אותו.

אי אפשר לתאר אותו.

ואתם ממלכת כהנים וגוי קדוש - אתם תורו לכל העולם

ואת כל זה אני הולך להראות לכם עכשיו, במתן תורה.

אני עושה את זה במתן תורה.

וזה יהיה על ההר הזה.

אז מה אנחנו, הטבע שלנו?

לרוץ אל ההר עכשיו.

לתפוס מקום.

אתם יודעים, אם אני אומר לכם עכשיו:
תשמע, אתה עומד לקבל עכשיו עוצמות אדירות במופע הזה,
ואתה ישר: איפה אפשר לקנות כרטיסים? כרטיסים במקום ראשון,
אני רץ מהר פנימה.
ופתאום: לא לא לא חבר'ה,

אף אחד לא עולה, אף אחד לא עולה.

מה זה אף אחד לא עולה?
אנחנו רוצים לקבל את הכוחות האלה.
למה הדלקת אותנו?
קודם כל יש פה לימוד אדי. תארו לכם שה' היה אומר, כך אני מבין מהרב קוק,
תתארו לכם שה' היה אומר קודם כל:
תשמעו. אף אחד שלא יעלה אל ההר.
ובסוף היה אומר לנו מה יקרה:
אתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש.
איך היינו מקבלים את זה?
אל תעלו אל ההר,
לא מרשה לכם להתקרב, לא זה, לא זה, לא זה,
היינו כבר מרגישים כבויים. לא לא לא.
קודם כל תגיד לבן אדם לאן אתה רוצה להביא אותו.
אתה יודע לאן אני רוצה להביא אותך? אתה תהיה ענק.
אני ענק. אני רץ!
מחר.
לא לא לא. רגע. יש דרך.

יש דרך.

קודם כל תיטע בו את הרצון.
תדליק אותו, מה שנקרא בלשון החבר'ה.
אחר כך תראה לו את הדרך.
זה מה שה' עושה לנו כאן.

הגבלה.

והשם משמאל, אחד מגדולי החסידות, אומר דבר מדהים:
כאשר נאמרה להם מצוות הגבלה, לעמוד מרחוק,
זה היה נגד טבעם.

מכל מקום הם קיבלו את זה.
כי בעצם, לא צריך להגיד להם את זה עכשיו.
הוא בכלל לא צריך להגיד להם.
הרי מה היה?

מה קרה במעמד הר סיני, אתם זוכרים?

איך שהתחילה האש, כולם פרחו.
ואומרים: דבר איתנו משה.
היה צריך להחזיר אותם.
הם לא האמינו שהם יעלו להר.
למה אתה אומר להם את זה? שואל השם משמואל,
למה להגיד להם את זה?
זה רגע שהם לא יודעים מה יהיה, והם מאוד רוצים לעלות להר.
ואז אתה אומר להם: לא -
אתם לא עולים.
והם צריכים להתגבר על טבעם, להקשיב, ולא לעלות.
ולא לעלות.
למה זה מחנך אותנו?
שאכן יש לנו ייעוד גדול.
אבל לא נוכל להגיע אליו, אלא רק דרך ההדרכה האלוהית.
הרבה פעמים אני אומר: אני רוצה להיות להתחבר אל ה'.
אני אתחבר מפה.
אבל אם זה לא מה שה' רוצה,
אם זה לא מתאים להלכה שהוא קבע, לא תוכל להגיע אליו.
כלומר, **ביום השלישי, כשאנחנו שומעים את מצוות ההגבלה,**
אנחנו מקבלים על עצמנו,
ה', אנחנו מוכנים,
אנחנו מבינים שאנחנו צריכים להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש
ולהידיבק בך ולהגיע למקומות מדהימים מבחינה רוחנית,
וחיבור אלוקי אליך והשפעה לעולם כולו,
אבל אנחנו מקבלים על עצמנו
לעשות את זה רק בדרך שאתה התווית.

יראת הרוממות.
לא יראת העונש.

יראת הרוממות.

ה', אתה כל כך גדול, כל כך ענק,
איזה זכות יש לנו, שאתה מוכן שאנחנו נגלה אותך?
אבל אנחנו רואים את הגודל הזה,
ואנחנו מבינים **שרק אתה יכול להנחות אותנו,**
איך להעביר את האור למטה.

אנחנו מקבלים על עצמנו את הדבר הזה.
וכל אחד יראה איפה הוא מתחבר לזה בחייו.

ואז, **יש לנו ביום הרביעי וביום החמישי.**
אנחנו מתקרבים לקראת מתן תורה,
לפני, ביומיים האחרונים, **מצוות פרישה מן האשה.**
אז כאן אנחנו לא פורשים מנשותינו.
אבל מה עשו לנו? היינו צריכים ללכת לקיצוניות מסוימת.

כלומר, אתם הולכים עכשיו,
הגוף הולך לקבל תורה, כמו שאמרתי,
הנפש הטבעית הולכת להתחבר עם הנשמה,
התורה תחבר את הכל,
תעשה את החיבורים המדהימים האלה,
אבל אנחנו במקום לא כל כך טוב,
אז בואו נצא רגע ליומיים,

נעזוב את היצירות המינית, שהיא היצירות הכי חזקה שיש.
זה לא האידיאל.

איך אני יודע?

כי מיד אחרי מתן תורה הקב"ה אומר למשה:
"אמור להם שובו לכם לאהליכם".
תחזרו לאוהל.

במילים יותר פשוטות זה - **תחזרו לנשותיכם.**
תחזרו להתחבר.

ולא רק תחזרו, טוב, גמרנו, אז אני מרשה לכם לחזור.
לא. ציווי.

עכשיו קחו את כל התורה שקיבלתם
ותתחברו עם נשותיכם, עם ביתכם, עם היצרים, עם הכל,
כי זה **ינחה אתכם איך לחיות.**

אז פה זה רק משהו כזה,

שבגלל שאנחנו במינוס מסוים ביצרים,
אז אומרים לנו: רגע, בואו תפרשו קצת.

היום, אין לנו צורך לפרוש מן האשה בימים האלה,

זה לא הימים שאנחנו פורשים מנשותינו, לא לפי ההלכה ולא לפי הקבלה.

אבל מן הראוי בימים האלה, פחות להיכנס לגשמיות.

אוקיי? ככה, לצאת טיפה.

אם אני אגיד: תמיד לאכול - עם ברכה.

אני מדגיש שאני נסחף לשם, ביומיים האלה אני אומר דודי תעצור.

תעצור, תהיה פחות גשמי.

פחות פחות תיכנס למקום כזה, שאתה פחות נסחף ליצרים.

תעצור את עצמך, תגביל את עצמך קצת יותר.

למה? כדי שתוכל להביא את עצמך אל האור.

ואז, **מגיעים ליום השישי, ומקבלים תורה.**

אז בואו נסכם את ההכנות.

אנחנו נכנסים קודם כל **כאיש אחד בלב אחד** -

חונים מול הר סיני. **ענוה.**

רואים את ההר, נכנסים לענוה.

נכנסים למדבר, מתמסרים לה';

וממילא, אם יש לי ענוה - אני אוהב את כולם.

אתם מסתובבים בשבוע הזה, כל יהודי הוא מתוק מדבש.

אין גאווה, רק חפשו אחדות.

אל תקשיבו לחדשות.

כי, אני לא יודע, ממשלה, פוליטיקה, כל הפירודים.

אתם תהיו באחדות.

שבוע שלם אנחנו באחדות וענוה.

אז, אורה מדברית של התמסרות לה'.

ביום הראשון נעשה **הרפיה לגוף,**

נבדוק את עצמנו, נעשה הרפיה,

נרפה את הגוף שלנו ונגיד לו:

אנחנו יודעים שאתה עומד לקבל תורה.

אנחנו מאוד מעריכים אותך.

אתה עומד לקבל תורה.

פלאי פלאים!

למחרת ביום השני,
נשמע את קול ה' שאומר:

אתם תהיו לי סגולה וממלכת כהנים וגוי קדוש.

נתבונן על הדברים האלה ונחיה אותם מהיום השני, נעבור עליהם.
נחשוב עליהם כל הזמן, וכל פעם נפתח מקורות, נראה דברים.
זה יעסיק לנו את המוח.
כל יהודי הוא סגולה.

ומה זה ממלכת כהנים וגוי קדוש?

יש לנו הארה מיוחדת ביום הזה.
אם ה' דיבר אל משה - הוא גם מאיר לנו פירושים לדברים האלה.
אנחנו נבין את זה יותר טוב. בימים האלה אם נתבונן עליהם.

ביום השלישי נזכור את ההגבלה,

דיר באלקום, ה' הוא לא חבר שלך.
נכון, סגולה, רעייתו, הכל טוב ויפה.
אבל, יראת הרוממות.
נדע את הגדרים, נדע שאנחנו פונים אליו רק לפי הגדרים שלו.
יומיים לאחר מכן, נפרוש קצת מהגשם, ונלך לקבל תורה.
זוהי בעצם ההכנה ליום הגדול.

**מה נעשה בערב הזה, בלילה הזה, בסעודה?
נעסוק בחלק השלישי.**

חלק שלישי

ליל שבועות:

הגענו **לחלק השלישי, החלק המעשי**.
ידוע שעם ישראל נוהג, על פי הקבלה, להיות ערים כל הלילה, וללמוד תורה.
המקור לזה נמצא בשיר השירים רבה, שמתאר כך:
ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר.
משל למלך, שגזר - ליום פלוני אני נכנס למדינה.
אני עומד להגיע אליכם בעוד כך וכך ימים, אומר להם את התאריך.
וישנו להם בני המדינה כל הלילה.
אני עומד להגיע אליכם בלילה או לפנות בוקר, והם - ישנים.
כשבא המלך, מצאם ישנים.
העמיד להם בקלנים בוקניס, כל מיני אמרות בארמית,
אבל כנראה - כל מיני מתופפים שעושים רעש.
ושופר. והיה השר של אותה המדינה מעורר,
ומוציא לפגישה של המלך.
והיה המלך מהלך לפניהם עד שהגיע לפלטין שלו.
כך הקב"ה הקדים שנאמר:
ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר.
והרי משה אמר להם:
כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם.

מה הם עושים?

הלכו לישון.

ישנו להם כל אותו לילה.
רש"י והמדרש אומר:
לפי ששינה של עצרת עריבה, זה הזמן שהלילה קצר,
ואז, לא רק זה שהלילה קצר והשינה טובה,
אלא אמר רבי יהודן אפילו פורטנה לא עקץ בהן.
כנראה לא היו ברחשים, לא היו זבובים, לא היו יתושים.
עשה להם מצב אידיאלי של שינה.

בא הקב"ה מצאן ישנים.

מה הדבר הזה?
והתחיל מעמיד להם בקלנים.
מה זה? קולות וברקים.
ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים.
והיה משה מעורר לישראל ואומר להם:
צאו צאו! המלך הגיע!
ומוציאן לאפלטני של מלך מלכי המלכים הקב"ה.
וזהו שנאמר לפגישה איתו.
אפלטני זה פגישה.
שנאמר: ויוצא משה את העם לקראת האלוקים.
והיה הקב"ה מהלך לפניהם עד שהגיע להר סיני,
דכתיב: והר סיני עשן כולו.
אמר רבי יצחק: זהו שמקנטרן על ידי ישעיהו.
ישעיהו אומר: מדוע באתי ואין איש, קראתי ואין עונה.
הקצרה ידי מפדות"

אנחנו מתקנים את השינה של אבותינו, ולכן אנחנו ערים כל הלילה.

ומה קורה? מגיעים למעמד הר סיני בבוקר,
אתה רואה את כולם בקריאת התורה.
יורד ה' על הר סיני ישנים.

אז מה עשינו?

היינו ערים כל הלילה, ובמעמד הר סיני נפלנו?
קשה לי להאמין שעם ישראל ישן.
אם היו אומרים לי: תשמע,
מחר בבוקר תהיה פה רעידת אדמה, העולם כולו יזדעזע,
אתה הולך לפגוש את בורא עולם.
מי ישן? זה זלזול נורא.
לכן, נראה לי, לפחות לפי הדעה הראשונה,
לא של רבי יצחק במדרש, של רבי פנחס,
שהוא תיאר את הכל, אמרו להם: ה' עומד להתגלות אליכם.
מה הם יודעים? איך ה' מתגלה?
ה' מתגלה בשינה.

כך למדנו מאבותינו:
כל הנבואות של אברהם יצחק ויעקב, השבטים,
הדיבור איתם היה דרך שינה, כי הגוף לא שייך.
**אני צריך לעזוב את הגוף, כדי להיות עם הנשמה,
והיא פוגשת את בורא עולם.**

לכן הם הלכו לישון בכוח.
הם אמרו: דגע, הולכת להיות התגלות אלוקית,
הולכים לישון - נקבל התגלות אלוקית.
ואז, משה מעורר אותם:
לא. יש פה חידוש. זה גילוי בגוף.

לכן אנחנו ערים כל הלילה.
הלילה הוא זמן הגוף, הוא הזמן של הכלים, אין אור.
הוא ואנחנו בונים את הכלים לקראת מתן תורה.
לכן, יש ענין להיות ערים כל הלילה.
להגיד לגוף: אני נשאר עם ה'.
קשה לי, אני נשאר.

ומה עושים בלילה הזה?

חוץ מזה שאני ער, ואני מחזיק את עצמי,
ואני אומר: ה', אני רוצה את התורה שלך!
מי אני פה?

הגוף שלי, הנפש הטבעית שלי,
היא עייפה קצת, היא אומרת: בוא תישן טיפה.
לא, לא ישן, אני איתך.
ואני בונה את הרצון לקבל תורה.
להתחבר עם ה'.

מה אני עושה בלילה הזה?

יש תיקון ידוע, תיקון ליל שבועות.

הוא תיקון קריאי מועד, שבו יש מהלך שלם מה לקרוא.
אבל לפני שאני אסביר לכם,
(אני חושב שכדאי לרכוש את התיקון הזה, שיהיה לכם,
שתוכלו לעבוד איתו בלילה).

בואו נראה, **מהיכן נוצר התיקון הזה?**
אומר הזוהר בספר בראשית כך (התרגום):
רבי שמעון היה יושב ועוסק בתורה,
בלילה שהכלה מתחברת בבעלה.

מי זאת הכלה?

נשמת עם ישראל.

אתם כבר מכירים את זה מהשיעורים שלנו.
יש לעם ישראל נשמה.
כללית.

שהיא האמא של כל הנשמות.
וממנה יוצאות הנשמות שלי, שלכם, של כולכם,
והנשמות האלה מתגלות בגוף.
נשמת עם ישראל הולכת להתחבר עם הקב"ה,
לקבל כוחות גדולים ולהאיר עד הגוף.

זה המהלך שעומד להיות.

הכלה נכנסת לחופה.
באותו לילה שהכלה מתחברת לבעלה,
אותם החברים, בני היכל הכלה, אנחנו, אנחנו שייכים לכלה.
אתם יודעים, כל פעם שאנחנו בסדר,
שאנחנו עושים דברים גדולים,
נשמת האומה מקבלת כוח,
היא פונה אל הקב"ה,
והוא נותן לה אור גדול,
והיא מאירה לנו בחזרה.
אנחנו עושים את הפעולה עליה.
באותו לילה, החברים, בני היכל הכלה,
הצטרכו באותה הכלה,
שעתידה להיות למחרת בתוך החופה עם בעלה.
תראו איזה תיאור כזה: עם ישראל הולך לחופה עם הקב"ה, נשמתו.
להיות איתה כל הלילה.
לייפות אותה.
ולשמוח עמה בתיקוניה שהיא מתקנת.
כלומר אנחנו בעצם מקשטים אותה.
ראיתם פעם כלה?

מי שחיתן את בתו, יודע איזה בלאגן זה.
כל היום יושבים. אפילו אם זה בבית, לא בסלון,
וואי וואי.. צבע כזה וצבע כזה.
ואתה אומר: די.. היא נראית מצוין!
לא, לא, לא. יש פה איזה גוון שצריך לשנות.

אנחנו כל הלילה מקשטים את נשמת עם ישראל, לקראת החיבור עם ה'.

איך מקשטים?

אומר הרשב"י: **לעסוק בתורה.**

ומתורה לנביאים, ומנביאים לכתובים, ובדרשות הפסוקים ובסודות החכמה.
בגלל שאלו הם תיקוניה ותכשיטיה.
לעסוק בתורה.

מהתורה, להשתלשל לנביאים.

מהנביאים לכתובים, ומשם לתורה שבעל פה.

לדרשות הפסוקים ולסודות.

ואז, **אלו תיקוני ותכשיטיה.**

והיא ועלמותיה נכנסות, ועומדות על ראשיהן,
ומתקנת בהן ושמחה בהן כל אותו הלילה.

הנשמה של עם ישראל כל כך שמחה,

היא אומרת לנו: אתם לא יודעים מה אתם עושים לי!
תודה.

ולמחרת לא נכנסת לחופה, אלא יחד איתם.

אתם מדמיינים את זה?

היא נכנסת לחופה, היא אומרת לחתן לקב"ה:

אני לא נכנסת לבד, עד שאני לא אביא את כולם.
וה' שואל: מי אלה?

וכיון שנכנסת לחופה, הקב"ה שואל:

מי אתי מתחתן איתך?

מה את מביאה את כל הילדים? כל הילדים האלה שלך?
היא אומרת: בוודאי.

איך אני נראית, טוב? הם קישטו אותי.

ומברך אותם, ומעטר אותם בעטרת הכלה.

מה פירוש?

הוא מאיר לנשמת האומה, והיא מאירה לנו, אשרי חלקם.

ואומר עוד הזוהר:
פתח רבי שמעון: השמים מספרים כבוד א-ל.
פסוק זה העמדנו, בזמן שהכלה מתעוררת להיכנס לחופה.
למחרת מתקנת ומאירה בקישוטיה
יחד עם החברים ששמחו עמה כל אותו הלילה
והיא שמחה איתם.
ולמחרת, כמה אוכלוסין צבאות ומרכבות חיילות ומחנות איתה.
והיא וכולם מחכים לכל אחד ואחד שתיקנו אותם בלילה,
שתיקנו אותה בלילה הזה.
כלומר, יש לה המון כוחות רוחניים.
אלה המרכבות של הנשמה.
והם בבוקר, מחכים לכל אחד.
לפני שהיא נכנסת לקב"ה לקבל כוחות,
מחכים לכל אחד שתיקן אותה בלילה.
אומר: רגע, מי עזר לנו לחופה?
שמואל, ויענקל'ה, ו...
זה בבית הכנסת, וזה קרא את התיקון, וזה למד.
אנחנו לא נכנסים. תעצרו. כולם צריכים להיות איתנו.

אנחנו מחכים לכולם.

והיא, כיוון שמתחברים כאחד, והיא רואה את בעלה,
אז - כולם מאירים, מסוף העולם ועד סופו.
ועד כדי כך, יש ביטוי כזה אחר כך:
באותה שעה שנכנסים לחופה,
כל אותם החברים שהתקינו אותה, תקשיבו טוב,
כולם מתפרשים בשמותם שם.
קוראים את השמות שלהם.
מי ייפה את הכלה? יענקל'ה, שמואל..
מה זה לקרוא בשם של מישהו? **זה לתת לו כוח.**
כלומר, נותנים כוח לנשמת עם ישראל,
להאיר לנשמה הפרטית שלי, שלכם, של כל מי שסייע לה,
שזה השם שלו, ולהאיר לו בעוצמה גדולה גדולה.
איזה פלאי פלאים זה.
זה דבר מדהים.

אז מה אנחנו צריכים לעשות?

רמז לנו הרשב"י, לקרוא מתורה לנביאים, מנביאים לכתובים, להשתלשל, ובסודות התורה.

במקום אחר, בזוהר פרשת אמור, אומר רשב"י:
למדנו שהתורה שצריך לו לעסוק בלילה הזה, תורה שבעל פה.
כלומר, לעסוק בתורה שבעל פה, זה התורה שלנו,
ואז לבוא בבוקר ולהתחבר עם תורה שבכתב.
וזה נקרא - **תכשיטים של הכלה.**

יש בזוהר הרבה פעמים מהלכים שונים.

האר"י הקדוש בחר את המהלך בשער הכוונות את המהלך של הראשון;
והוא, לקרוא מתורה לנביאים, מנביאים לכתובים.
לסיים ככה את כל התנ"ך.

לאחר מכן, לעבור לתורה שבעל פה.
והוא לא מגדיר מה.

הוא אמר: דרשות החכמה וסודות החכמה.
מצאתי מדרש נפלא שעוסק בשיר השירים רבה:
בן עזאי היה יושב ודורש

והאש סביבותיו.

הייתה אש מסביבו.

הלכו ואמרו לדבי עקיבא, שבן עזאי יושב ודורש והאש מתלהטת מסביבותיו.
אמרו לדבי עקיבא, לך תבדוק מה קורה לבן עזאי.
הלך אצלו, ואמר לו: (הוא לא ראה את האש)
שמעתי שהיית דורש, והאש מלהטת סביבך.
תגיד מה אתה עושה? קבלה.. מה?

אומר לו בן עזאי:

אמר לו הן.

כן, אני למדתי, והאש סביבה.

אמר לו: שמא בחדרי מרכבה היית עסוק?

עסקת במרכבה העליונה? ואולי אסוד לך?

אמר לו: לא.

הייתי יושב וחורז חרוזים.

**הייתי חורז דברי תורה, לנביאים, מחבר תורה לנביאים, מנביאים לכתובים, והיו
הדברים שמחים כנתינתן בסיני והיו ערבים ואש ירדה.**

כמו שנאמר וההר בוער באש.

אני לא יודע, אני קראתי תורה,

מתורה עברתי לנביאים, מנביאים לכתובים,
חזרתי את כל הפסוקים, ופתאום ירדה לי אש.
פלאי פלאים.

ורבי עקיבא קיבל את זה.

והמדרש ממשיך ואומר:

רבי אבהו היה יושב ודורש גם הוא,

ואש מלהטת סביבותיו.

אמר: שמא איני חורז בדברי תורה כתקנך?

דאמר רבי לוי: אית דידע לחרוז, ולא ידע לקדוח.

ואית דידע לקדוח ולא ידע לחרוז.

אבל אני, גם חורז וגם קודח.

כלומר, רבי אבהו היה יושב, ודורש, והאש מלהטת סביבותיו.

והוא אמר: רגע רגע,

אם האש מלהטת, זה טוב או רע?

יש שני דברים לעשות: **לחרוז ולקדוח**.

לחרוז זה לקרוא. מתורה לנביאים מנביאים לנביאים לעשות חריזה כזאת.

אבל יש גם לקדוח. **לקדוח זה להעמיק**.

לכן, מה לימד אותנו האר"י?

אנחנו באים בלילה הזה,

אחרי שבסעודה עסקנו בסגולת ישראל,

בממלכת כהנים וגוי קדוש, מה הייעוד שלנו,

עכשיו אנחנו באים, ובאים כמו ילדים קטנים.

פותחים את הקריאי מועד, את התיקון ליל שבועות.

אם אתם תפתחו, אתם תראו שיש פה את כל התורה כולה.

אבל אל תיבהלו.

אתם חושבים שקוראים את כל התורה כולה עכשיו ברצף?

אתם לא תספיקו כל הלילה את כל התנ"ך.

אלא מה?

קוראים ברוב המקומות שלושה פסוקים ראשונים,

שלושה פסוקים אחרונים של אותה פרשה.

חוץ מבראשית שקוראים יותר, ופרשת מתן תורה.

יש כמה מקומות שקוראים יותר.

אבל בעצם אנחנו חוזרים את כל התורה כולה.

ומה הרעיון שאני מרגיש שיש פה?

לאור הכוונות שמכוונים המקובלים בזמן שהם קוראים.
יש קבלות של ספירות.

לבוא מתוך אמונה.

שהמילים האלה שאני קורא עכשיו, ככה.
פשוט.

בראשית ברא אלהים.

זה אור ה'.

כל מילה פה, זה אור ה' גנוז בה.
ה' מתגלה.

אני פוגש את בורא עולם דרך האותיות האלה.

תמיד כשאני לומד בראשית ברא אלוהים,
מה רש"י אומר? מה ספורנו אומר? מה אני אגיד?
עכשיו לא. עזוב פרשנים.
יש בורא עולם, אני הולך לפגוש את נותן התורה.
בראשית ברא אלוהים את העולם את השמים ואת הארץ.
אני עכשיו קורא את האותיות ומרגיש שה' מדבר אליי.
ככה. בצורה הכי פשוטה.
אמונה כזאת.

בנוסף לזה, בזמן שאני קורא את פסוקי התורה, אני מכוון:

ה', אני רוצה לקיים את כל מה שיש כאן.

ממש רוצה לקיים.

אני קראתי התחלה וסוף.

אני רוצה לקיים את כל התנ"ך כולו

את כל התורה.

כשאני קורא את פסוקי התורה, את כל הציוויים שלך בתורה.
אני אגיע לנביא, ואני אתחיל לקרוא נביאים,

ה', אני רוצה להתיישר.

להיות ישר, לאור דברי הנביאים.

אני אולי סטייתי לפה, סטייתי לפה,

הנביאים נותנים סטירה פה, סטירה פה, כדי שנתיישר.

אני רוצה להיות מכוון לדברי העתיד.

אני רוצה להיות ישר.

דברי הנביאים האלה יישרו אותי.

זה מה שאני רוצה: **להיות ישר בחיים לאור דברי הנביאים.**

וכשאני אקרא את **הכתובים**,
המגילות, תהלים וכו', ה', **אני רוצה שהתורה תתקבע לתוכי**.
לתוך העולם שלי, לתוך הנפש הטבעית שלי.

וכשאני קורא אותם, אני מכוון:
ה', עכשיו אני קורא את התורה - **זו התורה שלך**.
אני פוגש אותך.

אני רוצה להתמסר אליך, אני רוצה לקיים אותה.
אני רוצה להיות ישר כמו שאתה מורה לי דרך הנביאים.
אני רוצה לחיות את התורה דרך הכתובים.

אלה הרצונות שאני מבין.

אני ממליץ **לשבת בחבורה**, וכל אחד קורא פסקה לפי מה שמגיע לו.
אני לא יודע מה יצא.

כולם מחזיקים את הקראי מועד.
מתחילים מצד ימין,

שמואל, אתה יושב ראשון, אתה קורא פרשת בראשית.
הוא קרא פרשת בראשית, דוד - אתה קורא את פרשת נח.
אתה - קורא לך לך, אתה קורא..

ותקחו מהדקי שולחן.

תכינו מראש, זה מותר.

הכנתם מראש, קופסת מהדקים, ייעדתם אותה למצוה,
וכל אחד ישים מהדק על הפרשה שיצאה לו בתורה,
על הספר שיצא לו בנביא.

על המגילה או משהו אחר שיצא לו בכתובים.

סיימתם לקרוא? באווירה כזאת,

ה', אנחנו ילדים קטנים, רוצים,

כמו שאמרתי, אלה הרצונות שלנו.

סיימתם לקרוא?

תחזיקו תנ"כים, וכל אחד יסתכל רגע,

תעשו הפסקה רגע,

תשתו משהו, תאכלו משהו, חציו לכם,

וכל אחד יסתכל בסימניה איזה ספר יצא לו.

איזו פרשה יצאה לו.

ויפתח את אותה פרשה בתנ"ך בלי פירושים.

ויראה שם פסוקים, ויחשוב:

איזה פסוקים מתוך כל הפרשה הזאת תופסים אותי הרגע, עכשיו?

ויחשוב עליהם, מקסימום יפתח רש"י.

תנו תנועה כזאת בבית המדרש, בבית הכנסת.

ותעיינו, תסתכלו.

ותחזרו לחבורה ותגידו משהו.

או מהתורה שיצאה לכם, או מהנביא, או מהכתובים, או משלושתם.

תגידו: אני, יצא לי פרשת משפטים.

תפס אותי מאוד הנושא של עבד.

איפה אנחנו עבדים, וכו'

אותי, תפס תפסה מגילת רות.

תפסה שיר השירים.

להוציא מהתנ"ך, מאותו ספר, משהו שמאוד מאוד תופס אותך.

זה הסוד.

בחלק הראשון של הלילה,

סיימנו לשבת ולנגן איזה ניגון של ולשיר, איזה ניגון.

לא מנגנים. לשיר איזה ניגון של דבקות.

אנא עבדא דקודשא בריך הוא.

ניגון של דבקות ביחד.

ה', אנחנו רוצים להידבק בתורה הזאת שלך.

בחלק השני של הלילה,

הרי זה לוקח בערך חצי לילה,

אנחנו ממליצים, הזוהר אומר,

האר"י אומר לעסוק בתורה ובסודות התורה.

במדרשים.

עכשיו, מה זה סודות?

כל אחד לפי העניין שלו זה סוד.

אחד זה המהר"ל, זה סוד אחד.

החסידות זה סוד אחד הקבלה זה סוד וכו' וכו'.

אנחנו עושים תהליך של **נעשה ונשמע**.

נעשה ונשמע - עם ישראל אמר, לפי חז"ל, לפני מעמד הר סיני.

כלומר, זה כתוב אמנם בסוף פרשת משפטים,

אבל זה נאמר ממש ביום האחרון שלפני מעמד הר סיני.

ביומיים האחרונים לפני מעמד הר סיני פרשנו,

ביום השני לפרישה, עשינו איזה ברית כזאת, ואמרנו נעשה ונשמע.
זה בעצם משהו מאוד חזק.

אנחנו רוצים להגיד לה' בבוקר נעשה ונשמע.
במעמד הר סיני.

לכן, לקחנו את הסוגיה של נעשה ונשמע,

וראינו הרבה פירושים לנעשה ונשמע.
ובנינו לכם חוברת לימוד.

אז תורידו מהאתר ויש לכם גם בערכה את החוברת לימוד.

תחלקו אותם לחברות וכל חברותא יושבת,
חברותא או חבורה, על נעשה ונשמע אחד.

ודנים על המדרש שיש שמה, על חז"ל, על מה שהבאנו לכם,
ואז חוזרים ומתכנסים ביחד,

וכל חבורה או כל חברותא או כל אחד מספר על הנעשה ונשמע שלו.

ואז אנחנו אומרים באמת לה', כולנו כחבורה,
אנחנו רוצים לעשות, לקבל, לשמוע אותך עד הסוף.

ואז אנחנו הגברים הולכים לטבול,

מאוד מאוד חשובה הטבילה, לפני עלות השחר.

מה זה טבילה? אני מטהר את הגוף שלי.

האשה היא טהורה בקטע הזה.

היא לא צריכה. היא קשורה לה' דרך הנפש הטבעית שלה.

אנחנו הגברים, ממש לא.

אנחנו דבוקים בה', בתורה, דבוקים בה' בנשמה,

בנפש הטבעית שלנו אנחנו מאוד לא שייכים,

אנחנו צריכים לטהר אותה במקוה.

נכנסים למקוה, מטהרים, מכוונים,

כדי לטהר יותר את הגוף שלנו, את הנפש הטבעית שלנו,

ואז הולכים בבוקר לשמוע את המתן תורה.

לנשים - מה לעשות בלילה?

נשים לא צריכות להישאר עדות כל הלילה.

אבל אני מאוד ממליץ, להתחיל את הלילה בלמידה,

של נשים יחדו, ואחר כך, לקום בבוקר, כולם,

להעיר את הילדים לקראת ותיקין יש מעמד הר סיני.

להביא להם פרסים.

כולם הולכים לשמוע.

ממש לעשות מזה טראסק שלם.
באוכל כבר לדבר על זה.

אנחנו נקום בלילה מוקדם, ונצעד לכיוון מעמד הר סיני.
הנשים יתחילו בלימוד, ילכו לישון,
יקומו בבוקר לקראת ותיקין, לקראת מעמד הר סיני.

אני ממליץ לנשים, הבת שלי עשתה את עם זה קבוצת נשים והיה נפלא,
מעין מה שאנחנו עושים עם הגברים, בתיקון.
אבל לעשות מראש.

להתכנס נשים ביחד, ובמקום שיעור פרונטלי,
רשב"י, הוא לא אומר לעשות שיעור פרונטלי. הוא אמר בזהר:
החברים ידברו, כל אחד יגיד משהו.

הוא דרש, ישב שם ואמר: עכשיו תגיד אתה, תגיד אתה, ואז בסוף הוא אמר,
כלומר, יש פה ענין שכולם ידברו,

וכולם יביעו את הרצון לקבל תורה.

לא שעכשיו אני שומע שיעור,
אלא יש פה משהו חי,

של דבקות של כל אחד בתורה.

אז אני חושב, גם עם הנשים,

אני לא מזלזל בשיעורים,

מי שרוצה שיעורים, פלאי פלאים תעשו שיעורים נפלא. באמת נפלא.
אבל אני מציע עוד הצעה.

כל אשה תבחר איזה פסוק או פרק בתורה, או בנביאים, או בכתובים,
שהיא מאוד חיה אותו.

או היה לה אירוע

שבעקבותיו היא חיה בצורה מדהימה את הפסוקים האלה.

והיא תקרא לפני שבועות את הפסוקים האלה,

תבחר אותם, תראה כמה פירושים עליהם,

ואז תבוא לחבורה ותספר.

ככה יעשו סבב.

לי היה פסוק, שמאוד זעזע אותי,

וזה דיבר אליי ברגע מסוים.

ככה - כל אחת, וככה אנחנו מתחברות לתורה.

כל אחת היה לה איזה רגע מדהים של חיבור,

וה', אנחנו רוצות להתחבר לכל התורה כולה.

הרגע הזה, החיבור הזה, זה היה דוגמא

למה שאנחנו רוצים באמת.

להתחבר לכל התנ"ך כולו,

לחיבור הזה העמוק.

אני ממליץ לנשים,

הבת שלי עשתה את זה, זה הצליח מאוד.

אפשר גם לראות את החוברת לימוד של נעשה ונשמע,

בהחלט זה מתאים גם לנשים.

ואז בבוקר אנחנו קמים,

מי שהיה ער כל הלילה,

מגיעים למעמד הר סיני,

ואני אומר לכם, ממש במוחש אני רואה את זה.

כל פעם שאני קורא את התיקון, ממש,

בעלי בתים קוראים תיקון,

ומידי פעם אני אומר להם איזה מילה ככה, לא שיעור, וממשיכים.

הבן איש חי עשה תיקון שבו הוא מכניס זוהר ואידרא קדישא אידרא רבא קדישא,

שזה כל מיני סודות שאנשים לא מבינים, הכל בארמית.

ואתה רואה את הבעלי בתים קוראים את זה,

ולא מבינים מילה. פשוט קוראים.

תמיד כשאני איתם, אני ערני בבוקר בטירוף.

וכשאני לומד גמרא, הרבה פחות.

לכן אני אומר: תקראו את התיקון.

אבל תעשו אותו יותר ידידותי,

כלומר, במקום לקרוא את האידרא רבא,

לקרוא את כל הפסוקים כמו שאמרנו לחרוז,

ולהעמיק בנעשה ונשמע.

אם אתם רוצים, אתם יכולים לעסוק במשהו אחר.

כמו שעשה הרב קוק.

לקחת מצוה אחת שאותה אתם רוצים לעבוד השנה,

להתבונן בספר החינוך, בטעמה של המצוה, בהלכותיה,

לחפש רעיונות עליה.

להתמקד במצוה הזאת.

תכינו מראש, זה גם נפלא.

נפלא.

לראות את ההלכות שלה, את החלק החיצון,

ואת העומק שלה, את הסוד שלה,

ואיך ההלכות מתחברות לסוד.

זה גם דבר נפלא, פלאי פלאים,

אפשר לעשות אותו בחלק השני של הלילה.

אבל חשוב מאוד לעשות את הקריאה הזאת.

את הישיבה הזאת, שכולם קוראים,

ואז כל אחד אומר משהו מהפסוקים, וגם הנשים בהתאם.

הגענו לבוקר.

תעמדו בבוקר בקריאת התורה, בלי פרשנים,

ותתנו למילים - אנכי ה' אלהיך,

תשמעו את עשרת הדברות,

את קול ה' שמדבר אליכם.

פשוט תהיו פתוחים לקבל.

אל תחשבו על שום דבר.

רק תקבלו את הדברים.

ולאחר מכן, בסעודה של החג,

סעודת מאכלי החלב, למי שאוכל,

אני מאוד ממליץ לדבר על עשרת הדברות,

מזוויות שונות.

יושבים בבית, ועוברים, רואים את מהלך עשרת הדברות,

את הסדר ביניהן.

מה כל דיברה אומרת לי היום.

לכאורה, לא תנאף, לא תגנוב. אני לא גונב.

תגידי לי אולי לקחת שלא ברשות זה גזל וזה.

לא תרצח. אני רוצח היום?

אני הולך עם סכין להרוג מישהו?

אז איך זה כן? זה כן קשור אלינו.

התורה היא נצחית.

בעצם עשינו תהליך מדהים.

התכוננו מראש חודש סיון עד מתן תורה.

בלילה **התחברנו** לרצון לקבל תורה.

בבוקר קיבלנו תורה,

ובסעודה לקחנו, והבנו מה קיבלנו,

מה שמענו.

ניתחנו מה שמענו.

התחלנו להפנים את זה לתוכנו.

אחרי הצהריים, אחרי שהלכנו לישון ונחנו,

אני מאוד ממליץ לעסוק ב**מגילת רות.**

מגילת רות היא חיים של תורה.

אתה רוצה לראות מה זה חיים של תורה?

מה זה חיבור של נשמה וגוף?

איך האור של התורה יורד לתוך החיים,

ומחבר את החיים עם הקב"ה?

זו מגילת רות.

שחז"ל אומרים שיש בה הרבה חסד.

כמה מצוות יש בה.

אבל זה מצוות שאנשים עושים פה למטה.

חיי תורה אמיתיים.

בועז הוא האבטיפוס לחיי תורה אמיתיים.

ממנו יוצא דוד.

לקחת פרשנים על מגילת רות,

יש פירוש מדהים, ספר מדהים, **אמה של מלכות.**

ספר ישן שעכשיו יוצא מחדש, של הרב בכרך, משהו נפלא.

מביא את כל המדרשים.

מביא את עולם הרגשות.

וכל אחד יפתח, יחפש.

תחפשו עכשיו, לפני שבועות.

פירוש על מגילת רות שתפס אתכם,

דברו על המגילה הזאת, כי היא החותמת.

היא הביטוי של כל מה שאמרנו.

אתה רוצה לראות איך זה חיי תורה?

הנה, תסתכל על מגילת רות.

שמה תראה חיי תורה.

וככה בע"ה אנחנו נקבל קומה חדשה בשבועות.

בעצם אם אני אסכם סופית,

ספירת העומר - תכננו -

את התוכניות הרוחניות שלנו.

ותקנו כל פעם או התבוננו על מידה אחת.

ה', אני רוצה לעלות קומה בזה. ובזה.

אני רוצה לשנות דברים בזה.

סידרנו את התוכנית. כל שבוע, מהזוית הזאת, מהזוית הזאת,

הטעמנו למשפחה ולחיים.

תרשמו את התוכנית הזאת,

תבואו איתה בשבועות. תעצרו אותה רגע.

תחיו את הלילה, תקבלו תורה,

ובזמן התפילה תגידו, או במחשבה:

ה', זאת התוכנית שלי.

תאיר לי, את האור של הכתר.

את האור של שבועות.

תאיר לי את החיבור המיוחד שיש לי השנה,

אל התורה, אליך,

את החיבור שלי דרך התורה אל הנשמה ואליך,

ועל ידי זה אני אקבל כוחות לממש את התוכנית הזאת.

תתפללו על זה.

פתיחת ההיכל, מקומות שאפשר להתפלל.

ה' כל כך רוצה את הכוח הזה,

וה' נוגע בחג השבועות בכל אחד ואחד מאיתנו.

מאיר לנו, נותן לנו את הכוח לבנות את הקומה הזאת.

בע"ה שיהיה חג שמח.

שנעלה כולנו קומה רוחנית, כל עם ישראל.

וממש נצא לקוממיות רוחניות גדולה.

אמן.

מקורות

מהותו של חג השבועות

שמות החג:

- חג הקציר - "וְחַג הַקְצִיר בְּכַנְוֵי מַעֲשֵׂיךָ" (שמות כג טז).
- "וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בְּכַנְוֵי קְצִיר חֲטִיִּים" (שמות לד כב).
- חג השבועות - "וְעֵשִׂיתָ חַג שִׁבְעוֹת לַה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים טז י).
- חג הביכורים - "וּבְיֹום הַבְּכֹוֹרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה' בְּשִׁבְעַתִּיכֶם" (במדבר כח כו) (לדעת רוב הראשונים [רש"י, רמב"ם, תוספות], אפשר להביא ביכורים בשבועות ביום עצמו. לדעת השטמ"ק, אין להביא ביכורים בשבועות. נראה שנהגו להביא ביכורים בעצרת, כדי שלא יצטרכו עולי רגלים לטרוח שוב. וההקרבה הייתה לאחר הקרבת שתי הלחם, שהם "מנחה חדשה").
- חג מתן תורה - "אמר ר"א: הכל מודים דבעינן נמי לכס, מאי טעמא: יום שניתנה בו תורה" (פסחים סח ע"ב) (בשבת פח כל השתלשלות מתן תורה לפי הזמנים).
- חג עצרת - "בפסח קורין בפרשת מועדות של תורת כהנים בעצרת שבעה שבועות" (משנה מגילה ג ה).

מתן תורה:

- א.** "ויאמר ה' אל משה נטה ירך על השמים".
הדא הוא דכתיב (תהלים קלה ו): 'כל אשר חפץ ה' עשה' וגו'.
אמר דוד: אף על פי שגזר הקדוש ברוך הוא (שם קטו טז): 'השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם'.
משל למה הדבר דומה?
למלך שגזר ואמר: בני רומי לא ירדו לסוריא ובני סוריא לא יעלו לרומי.
כך, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, גזר ואמר: 'השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם'.
כשבקש ליתן התורה בטל גזירה ראשונה ואמר: התחתונים יעלו לעליונים והעליונים ירדו לתחתונים, ואני המתחיל, שנאמר (שמות יט כ): 'וירד ה' על הר סיני'.
וכתיב (שם כד א): 'ואל משה אמר עלה אל ה', הרי כל אשר חפץ ה' עשה בשמים ובארץ וגו'" (שמות רבה יב ג).
- ב.** "דרש ההוא גלילאי עליה דרב חסדא:
ברין רחמנא דיהב אוריין תלתאי
לעם תליתאי, על יד תלתאי,
ביום תלתאי, בירחא תלתאי" (שבת פח ע"א).
- ג.** "ואמר רבי יהושע בן לוי: בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה

רבש"ע מה לילוד אשה בינינו אמר להן לקבל תורה בא אמרו לפניו חמודה גנוזה שגנוזה לך תשע מאות ושבעים וארבעה דורות קודם שנברא העולם אתה מבקש ליתנה לבשר ודם (תהלים ח) מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים אמר לו הקב"ה למשה החזיר להן תשובה אמר לפניו רבש"ע מתיירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם אמר לו אחוז בכסא כבודי וחזור להן תשובה שנאמר (איוב כו) מאחז פני כסא פרשו עליו עננו ואמר ר' נחום מלמד שפירש שדי מזיו שכינתו ועננו עליו אמר לפניו רבונו של עולם תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה (שמות כ) אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים אמר להן למצרים ירדתם לפרעה השתעבדתם תורה למה תהא לכם שוב מה כתיב בה לא יהיה לך אלהים אחרים בין עמים אתם שרויין שעובדין עבודת גלולים {עבודה זרה} שוב מה כתיב בה זכור את יום השבת לקדשו כלום אתם עושים מלאכה שאתם צריכין שבות שוב מה כתיב בה לא תשא משא ומתן יש ביניכם שוב מה כתיב בה כבד את אביך ואת אמך אב ואם יש לכם שוב מה כתיב בה לא תרצח לא תנאף לא תגנוב קנאה יש ביניכם יצר הרע יש ביניכם מיד הודו לו להקב"ה שנאמר (תהלים ח) ה' אדונינו מה אדיר שמך וגו' ואילו תנה הודך על השמים לא כתיב מיד כל אחד ואחד נעשה לו אוהב ומסר לו דבר שנאמר (תהלים סח) עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם בשכר שקראוך אדם לקחת מתנות אף מלאך המות מסר לו דבר שנאמר (במדבר יז) ויתן את הקטורת ויכפר על העם ואומר ויעמוד בין המתים ובין החיים וגו' אי לאו דאמר ליה מי הוה ידע" (שבת פח ע"ב).

ד. "דרש ר' סימאי: בריך רחמנא דיהב אוריין תלתאי

בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע באו שישים רבוא של מלאכי השרת, לכל אחד ואחד מישראל קשרו לו שתי כתרים אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע" (שם).

ה. "אמר ר' יהושע בן לוי:

כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה יצאתה נשמתן של ישראל,

שנאמר: 'נפשי יצאה בדברו'

ומאחר שמדבור ראשון יצאה נשמתן

דיבור שני היאך קבלו?

הוריד להם טל שעתיד להחיות בו מתים

והחיה אותם..." (שם).

ו. "תאנא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּתִיב (שמות כ) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים וְגו', וַיְדַבֵּר, בְּגִין לְאַכְרֶזָא מִלִּין. דְּתֵאנָא, בְּשַׁעֲתָא דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַגְלִי, וְשִׁאֲרֵי לְמַלְלָא, עֲלָאִין וְתַתְּאִין אֲתַחֲלִיחֵלוּ, וְנִפְקוּ נְשַׁמְתְּהוֹן דִּישְׁרָאֵל.

שְׁנִינֵי, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים וְגו'. וַיְדַבֵּר, כְּדִי

לְהַכְרִיז דְּבָרִים. שְׁשֵׁנִי, בְּשַׁעַה שֶׁהַתְּגָלָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַתְחִיל לְדַבֵּר, עַל־יוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים הַתְּחַלְחָלוּ, וַיֵּצְאוּ נְשָׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

וְתֵאֵנָּה הֵהוּא מְלֵא, הָיָה טָאס מְלַעִילָא לְתַתָּא, וּמִתְגַּלְפָּא בְּאַרְבַּע רוּחֵי עֲלָמָא, וְסִלְקָא וְנַחְתָּא. כִּד סִלְקָא, אֲשַׁתְּאַבָּא מְטוּרֵי דְאַפְרִסְמוֹנָא (דף פ"ג ע"ב) דְכִיָּא, וְאֲשַׁתְּאַבָּא בְּהוּא טְלָא דְלַעִילָא, וְאֲסַחַר בְּסַחְרֵיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל, וְתַבַּת בְּהוֹן נְשָׁמָתְהוֹן וְאֲסַחַר וּמִתְגַּלְפָּא בְּאַתְרֵיהּ, בְּלוּחֵי אֲבַנָּא. וְכֵן כָּל מְלֵא וּמְלֵא.

וְשֵׁנִי, אוֹתוֹ דְבַר הָיָה טַס מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה, וְנַחְקֵן בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם וְעוֹלָה וְיוֹרֵד. כְּשַׁעוֹלָה, נְשָׁאָב מֵהָרִי אֲפְרִסְמוֹן זָךְ, וְנְשָׁאָב בְּאוֹתוֹ טַל שְׁלַמְעֵלָה וְסוּבָב סְבִיב יִשְׂרָאֵל, וְשָׂבָה בְּהֶם נְשָׁמָתָם, וְסוּבָב וְנַחְקֵן בְּמִקוּמוֹ בְּלוּחוֹת אֲבָן. וְכֵן כָּל מְלֵא וּמְלֵא. וַיֵּרֵד מִשָּׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מֵאֵי אֲמִירָא דָּא דְכַתִּיב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, וְלֹא כְּתִיב מֵאֵי קָאֶמַר. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא חַזִּי, אֲרַחָא דְעֲלָמָא הוּא, כִּד אֲתֵי חֲדוּוֹתָא לְבַר נֶשׁ, אוּ כִּד אֲתֵי צַעְרָא, עַד לֹא יָדַע מֵיָהּ לֹא יִכִּיל לְמַסְבֵּל, דְּהָא לְבָא אֲתַפְרַח לְשַׁעְתָּא. וְכִד יָדַע מֵיָהּ, קָאִים בְּקוּיּוּמֵיהּ, וְיִכִּיל לְמַסְבֵּל. כָּל שְׂכָן הַכָּא (נ"א והכא לאו הכי) דְּהָא מִשָּׁה אָמַר לוֹן כָּל מַה דְּהוּא לְבַתֵּר, וְאֲתַקִּיף לְבִיּוּהּ בְּמַלְיוֹן, וְלֹא יִכִּילוּ לְמַסְבֵּל. כָּל שְׂכָן אֵי לֹא אָמַר לוֹן מִיֵּד. וּבְגִין כֵּן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּקוּדְמִיתָא, וְאֲתַתְּקֵף לְבִיּוּהּ. וּלְבַתֵּר וַיִּדְבַּר אֲלֵיהֶם.

וַיֵּרֵד מִשָּׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מֵהִי הָאֲמִירָה הַזֹּאת שֶׁכָּתוּב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, וְלֹא כָתוּב מַה אָמַר? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בָּא וְרָאָה, דֶּרֶךְ הָעוֹלָם הוּא, כְּשִׁבְאָה שְׂמַחָה לְאָדָם אוּ כְּשִׁבְאָה צַעַר - כְּשֶׁעֲדִין לֹא יוֹדַע מִמֶּנּוּ, לֹא יִכּוֹל לְסַבֵּל, שֶׁהָרִי לְבוֹ פוֹרַח לְשַׁעָה. וְכִשְׂיוֹדַע מִמֶּנּוּ, עוֹמֵד בְּקוּיּוֹמוֹ וְיִכּוֹל לְסַבֵּל. כָּל שְׂכָן כָּאֵן, (וְכֹאֵן אֵינוֹ כֵּךְ) שֶׁהָרִי מִשָּׁה אָמַר לָהֶם כָּל מַה שֶׁהָיָה אַחַר כֵּן וְחִזַּק לָבֶם בְּדְבָרִים, וְלֹא יִכּוֹלוּ לְסַבֵּל. כָּל שְׂכָן אֵם לֹא הָיָה אוֹמֵר לָהֶם דְּבַר. וּמִשׁוּם כֵּן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּתַחֲלָה, וְחִזַּק לָבֶם, וְאַחַר כֵּן וַיִּדְבַּר אֲלֵיהֶם.

וְעַם כָּל דָּא, לֹא יִכִּילוּ לְמַסְבֵּל, דְּהָא תְּנִינָן, אָמַר ר' יְהוּדָה אָמַר ר' חִיָּיא אָמַר ר' יוֹסִי, כִּד שְׁמַעוּ מְלֵא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, פְּרַחַת נְשָׁמְתֵיהוֹן, וְסִלְקָא נְשָׁמְתֵיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל, עַד כּוּרְסֵי יִקְרָא דִילֵיהּ, לְאַתְדַּבְּקָא תַמָּן.

וְעַם כָּל זֶה לֹא יִכּוֹלוּ לְסַבֵּל, שֶׁהָרִי שֵׁנִי, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי חִיָּיא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּשֶׁשְׁמַעוּ דְבָרוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, פְּרַחָה נְשָׁמָתָם, וְעַלְתָּה נְשָׁמָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַד כֹּסָא כְבוֹדוֹ לְהַדְּבֵק שָׁם.

אָמַרְהּ אוּרְיִיתָא קַמֵּיהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכִי לְמַגְנָא הוּינָא מִתְרֵי אֲלִפֵי שֵׁנִי, עַד לֹא אֲתַבְרֵי עֲלָמָא, לְמַגְנָא כְּתִיב בְּהּ, (ויקרא יז) וַיֹּאשֶׁר (דף פ"ה ע"א) אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם (ויקרא כד) וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לְאִמּוֹ. (ויקרא כה) כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים. אֵן אֵינוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּהַ שְׁעַתָּא, אֶהְדְּרַת אוּרְיִיתָא נְשָׁמְתֵיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל, כָּל חַד וְחַד לְאַתְרֵיהּ. אוּרְיִיתָא אֲתַקִּיפַת, וְאַחֲדִית בְּהוּ בְּנְשָׁמְתֵיהוֹן, לְאַהְדְּרָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים יט) תוֹרַת יי' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ. מְשִׁיבַת נְפֶשׁ מְמֶשׁ.

אמרה תורה לפני הקדוש ברוך הוא, וכי לחנם הייתי מאלפים שנים טרם שנברא העולם?! לחנם כתוב בה (ויקראיז) ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם, (שמות ל) ואל בני ישראל תדבר לאמר, (ויקרא כה) כי לי בני ישראל עבדים?! איפה הם בני ישראל? באותה שעה החזירה התורה את נשמות ישראל כל אחד ואחד למקומו. התורה חזקה ואחזה בנשמותיהם להחזיר אותן לישראל. זהו שכתוב (תהלים יט) תורת ה' תמימה משיבת נפש. משיבת נפש ממש" (זוה"ק יתרו פד).

ז. "וענן כבד על ההר וגו', עננא תקיף, דשקיע באתריה, דלא נטיל. וקל שפר חזק מאד, מגו דעננא תקיף הוה, נפיק ההוא קלא, כמה דאת אמר (דברים ה) ויהי נשמעכם את הקול מתוך החשך.

וענן כבד על ההר וגו' - ענן חזק ששקוע במקומו, שלא לזקח. וקל שפר חזק מאד - מתוך הענן החזק היה יוצא אותו הקול, כמו שנאמר (דברים ה) ויהי נשמעכם את הקול מתוך החשך.

אמר רבי יהודה, תלת חשוכי הוו, דכתיב חשך ענן וערפל. והוא קלא הוה נפיק פנימאה מכלהו. אמר רבי יוסי, פנימאה דכלא הוה, דביה כתיב, קול גדול ולא יסף. אמר רבי אלעזר, וכל העם ראים. ראים: כמה דאמינא, דחמו מנהירו דאינון קלן, מה דלא חמו דרין בתראין אחרנין. את הקולת: כמה דאת אמר, (ישעיה ו) וארא את יי'. וארא יי', לא כתיב, אלא את יי'. אוף הכא, וכל העם ראים הקולת לא נאמר, אלא את הקולת.

אמר רבי אלעזר, וכל העם ראים, ראים - כמו שאמרנו, שראו מהאור של אותם הקולות מה שלא ראו דורות אחרונים אחרים. את הקולת - כמו שנאמר (ישעיה ו) וארא את ה'. וארא ה' לא כתוב, אלא את ה'. אף כאן, וכל העם ראים הקולת לא נאמר, אלא את הקולת.

כגוןא דא, את השמים ואת הארץ, דהא אתי דבאורייתא, לאסתכלא באורייתא (נ"א בחכמתא) אתייהיבו. (שמות כ) כבד את אביך ואת אמך (משלי ג) כבד את יי' מהונך. וכלהו לאסתכלא בהו מלה אחרא. אוף הכא, את הקולת, לאסגאה ההוא קלא אחרא לתתא, דכניש לון לגביה, מה דנפיק מנייהו, דביה חמאן ומסתכלן בחכמתא עלאה כל גנזין עלאין, וכל רזין טמירין וסתמיון, מה דלא אתגלייא לדרין בתראין, דאתו בתריהון, ולא לדרין דייטון לעלמין, עד זמנא דייתי מלכא משיחא. דכתיב, (ישעיה נב) כי עין בעין יראו בשוב יי' ציון.

כמו זה את השמים ואת הארץ. שהרי האתים שבתורה נתנו כדי להסתכל בתורה (בחכמה). כבד את אביך ואת אמך. (משלי ג) כבד את ה' מהונך. וכלם להכליל בהם דבר אחר. אף כאן את הקולת - לרבות אותו קול אחר למטה, שכונס אותם אליו מה שיוצא מהם, שבו רואים ומסתכלים בחכמה עליונה כל הגנזים העליונים וכל הסודות הטמירים ונסתרים, מה שלא התגלה לדורות

**אֲחֵרוּנִים שָׂבָאוּ אַחֲרֵיהֶם וְלֹא לְדוֹרוֹת שָׂיבָאוּ לְעוֹלָמִים עַד הַזְּמַן שְׂיָבֵא מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ, שְׂכָתוֹב כִּי עֵינַי בְּעֵינַי יֵרְאוּ בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן** (זוה"ק פ' יתרו).

ההכנות למתן תורה:

התורה ניתנה במדבר סיני:

"ויחננו במדבר" (שמות יט ב) נתנה תורה דימוס פרהסייא במקום הפקר, שאלו נתנה בארץ ישראל, היו אומרים לאומות העולם אין להם חלק בה, לפיכך נתנה במדבר דימוס פרהסייא במקום הפקר, וכל הרוצה לקבל יבא ויקבל" (מכילתא דרבי ישמעאל יתרו א).

"דבר אחר: שלא להטיל מחלוקת בין השבטים שלא יהא זה אומר בארצי נתנה תורה וזה אומר בארצי נתנה תורה לפיכך נתנה תורה במדבר דימוס בפרהסיא במקום הפקר" (ילקוט שמעוני תורה יתרו רפו).

"אמר הקב"ה אם אני מביא עכשיו את ישראל לארץ מיד מחזיקים אדם בשדהו ואדם בכרמו והם בטלים מן התורה אלא אקיפם במדבר ארבעים שנה שיהיו אוכלין מן ושותין מי הבאר והתורה נבללת בגופן" (מכילתא דרבי ישמעאל בשלח הקדמה).

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני. למה במדבר סיני? מכאן שנו חכמים בג' דברים ניתנה התורה - באש ובמים ובמדבר. באש מנין? 'וְהָרַסְנוּ עֵשֶׂן כְּלֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו ה' בְּאֵשׁ' (שמות יט יח). ובמים מנין? שנאמר 'גַּם שָׁמַיִם נָטְפוּ גַם עֵבִים נָטְפוּ מַיִם. הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי ה' זֶה סִינִי' (שופטים ה ד). ובמדבר מנין? 'וַיִּדְבֶּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר' (במדבר א א). ולמה ניתנה בג' דברים הללו? אלא מה אלו חנם לכל באי העולם, כך דברי תורה חנם הם, שנאמר 'הוֹי כָּל צִמָּא לִכְנֹ לַמַּיִם' (ישעיה נה א).

דבר אחר: 'וידבר ה' אל משה במדבר סיני' אלא כל מי שאינו עושה עצמו כמדבר הפקר אינו יכול לקנות את החכמה והתורה. לכך נאמר במדבר סיני"
(מדרש רבה במדבר א ז).

איש מדבר

ישראל חברוני

"אחת למאה שנה אני הולך אל המדבר,

חופר בור גדול וקובר בו אלף זרועות,

אלף פיות,

אלף זוגות עיניים ועוד אלפי איברים שגידלתי על פני גופי

בארצות השפע הגדול.

כך אני עושה אחת למאה שנה,

יוצא אל המדבר,

קורע מעלי את המיותר וחוזר אל מקומי הרגיל,

מוזר לאחי ששכחו צורת אדם ולו מספר אברים כמספר אברי תינוק.

ומכיון שמוזר אני לאחי הרי אני נעשה מוזר לעצמי

ומתחיל לגדל יד על יד, עין על עין, ראש על ראש,

עד אשר אכרע תחת המשא, אלך אל המדבר,

אחפור בור גדול, אקבור בו וכו' וחוזר חלילה.

והמלחמה הזאת אין לה סוף

והצעקה הזאת אין לה סוף

והתפילה הזאת

תעלה."

בוא איתי למדבר

ישראל חברוני

ולצאת ולשוב
ולצאת ולשוב
ולהזרים
דקדוקי הלכה
ברוח הגדולה,
ורוח גדולה
בדקדוקי הלכה.

ולצאת ולשוב
ולשוב ולצאת
ושוב לצאת
ושוב לשוב,
ולהיעצר
יום אחד
הלכה בשמאלך."

"לצאת אל המדבר
זה לוותר
על ארבע פינות
של בטחון
להתמסר
אל הרוח הגדולה
להינשא
אל הר האלוקים
חורבה.

לשוב מן המדבר
זה לשוב
ממרחב אין קץ
לד' אמות של הלכה
לצמצם
את הרוח הגדולה
למשפט
מילה
אות זעירה
חובקת
נצח.

השתלשלות הארועים:

• ר"ח סיוון - יום ב' בשבוע - לא אמר להם כלום. מנוחת הגוף:

הקדושה העליונה היא הבעת החיים השלמים, בכל מילואם. העייפות כמו העצבות, היא מפריעה את ההתפשטות האצילית הרחבה והטהורה, שהמחשבות הרמות בקדושתן, וההרגשות העמוקות, בטהרת היושר והטוב הבלתי גבולי שבהן, אינן יכולות להתרחב בשלטון המלא, על הנפש העייפה.

• ב' בסיוון - יום ג' בשבוע - אמר "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש":

גוי קדוש	ממלכת כהנים
<p>גוי קדוש -ה"לעולם הבא, והנה הבטיחם בעולם הזה ובעולם הבא" (רמב"ן שמות יט ו)</p> <p>"הקדושה שבנ"י ממשיכים בדברים גשמיים - 'גוי אחד בארץ' - ממשכים קדושה בארציות" (אגרת הקודש סט)</p> <p>"וקדושים בחייהם החיצוניים והפנימיים, היחידים והלאומיים" (הרב קוק)</p>	<p>שהם פרושים מענייני העולם הזה - "להיבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו" (רמב"ם סוף הלכות שמיטה ויובל)</p> <p>רמב"ן: "תהיו ממלכת משרתיו" - ראויים היו כל ישראל לאכול בקודשים" (מכילתא)</p> <p>"שכולם נקראו כהנים בסיני שנאמר ואתם תהיו לי ממלכת כהנים. כל אחד ואחד מהן כאילו כה"ג" (בעל הטורים, אגדת בראשית ע"ט)</p> <p>"ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש' - מורים ומדריכים עליונים לעולם כולו" (הרב קוק)</p>

• ג' בסיוון - יום ד' בשבוע - מצוות הגבלה:

"רק אחרי שמציבים את האידיאל הנעלה, המרומם והרחוק, בכל יפעת תפארתו, והנשמות מתעוררות להגיע אליו, אז יש לחוש מפני התפרצות פתאומית, העוזבת את כל דרכי ההדרגה ומביאה הריסות ושבירות בעולם" (עין איה שבת פח).

"וכאשר נאמרה להם מצות הגבלה לעמוד מרחוק, היינו הן מצוה שכנגד טבעם, ומכל מקום קבלו. ולפי זה מיושבת קושיתו ז"ל מצות הגבלה למה היתה באה, שהרי גם מבלעדי הציווי גם כן לא היו יכולין להתקרב, דמכל מקום היה צריך לצוות עליהם בכדי שיקבלו עליהם מצוה היפוך טבעם.

ולפי האמור מיושב הא דהקדים לומר להם מצות הגבלה אף שהתחילה רק משעת

מתן תורה, שהרי באמת כל מצות הגבלה היתה הקבלה לבד, דבמעשה גם בלאו הכי לא היו יכולין להתקרב ואין כאן שבח, וכל הרבותא היא הקבלה שקבלו עליהם לעמוד מרחוק, היפך טבעם, שאז עדיין לא היו יודעין שיהיה כל כך פחד ואימה שבלתי אפשר יהיה להם להתקרב, ואם כן נגמרה בקבלה כל מצות הגבלה שהיתה נדרשת מהם" (שם משמואל שבועות תרע"ד).

• ד' בסיוון - יום ה' בשבוע - פרישה.

• ה' בסיוון - יום ו' בשבוע - פרישה (בניית מזבח והזאת הדם, נעשה ונשמע):

"רק אחרי שבתחילה באה ההארה הנשמטית העליונה, הדוחפת את כח הרוחני שבאדם ובאומה להיות עולה למעלה, וההגבלה, המשוערת בהשערה אלהית לפי היכולת הרוחנית והגשמית, מודדת את השיעורים הראויים להצעדים של ההתעלות, אז נאותה היא מאד ההסדרה המעשית, להפריד את הנשמה הזכה מההסתבכות ברגשי הגויה וכוחותיה, התפעלויותיה ונטיותיה הגסות, שבתחתית המצע של טבע החי אשר באדם. והפרשה זאת, לא די שלא תעיק את ההתפשטות של הקומה החיונית האמיתית של האדם אלא עוד תרחיב אותה בטוהר הגבורה העליונה שלה, במה שתכשיר אותו להיות מקשיב לקול האל הקדוש, מתוך מעמד הקדושה היותר אדירה, שאליה עלתה האומה כולה, במעמד הר סיני. ואחרי ההגבלה, שבאה אחרי הדיבור של 'ואתם תהיו לי ממלכת כהנים', באה במקומה העובדא של הפרישה" (עין איה שם).

אחדות - "ויחן שם ישראל":

"ויחן שם ישראל כנגד ההר' - כאיש אחד בלב אחד אבל שאר כל החניות בתרעומות ובמחלוקת (מכילתא).

• ו' בסיוון - שבת - קבלת תורה:

מתן תורה - במדבר. השראת שכינה - בארץ ישראל:
"וכן הוא אומר: 'צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת ליבו'.
ביום חתונתו זו מתן תורה. וביום שמחת ליבו זה בניין בית המקדש, שייבנה במהרה בימינו, אמר" (משנה תענית ד ח).

תורה
פנימית
למשפחה
הרב בנימין פולק

---

www.betzilo.co.il
info@betzilo.co.il | 052-3003463
